

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg št. 1 — Poštni predal 123 — Telefon 20-07 — Tekoči račun 420-T-230 pri NB FLRJ v Celju. — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev. — Izhaja vsak petek — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

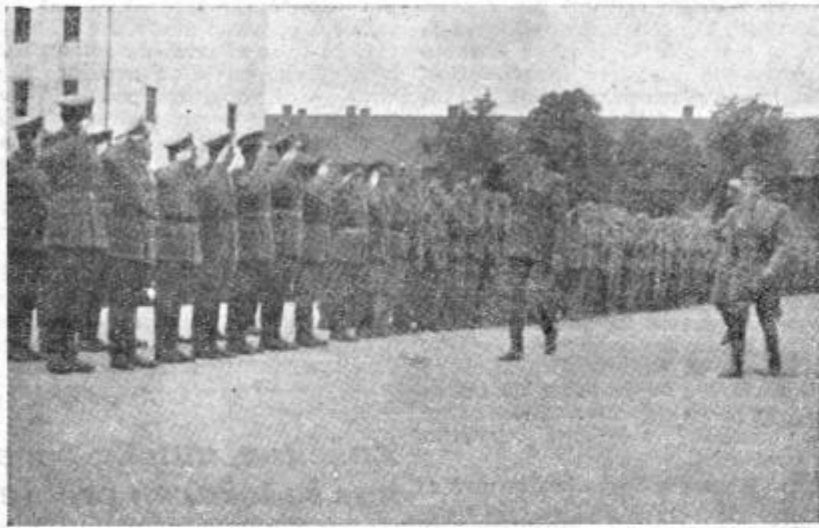
Ob prazniku vojaške enote v Celju

Te dni slavi celjska vojaška enota 11. obletnico ustanovitve VII. udarne enote, ki je predhodnik sedanje enote v celjski garniziji. Prav je, če ob tem prazniku napišemo nekoliko besed o zgodovini te enote.

4. februarja 1944 se je v Črni travi blizu bolgarske meje v Srbiji formirala V. južno-moravska brigada. Sestavljala

nik, Tuzla, Gračanica, Doboj, Bosanski Brod, Drventa, Dvor na Uni, Kalinovica, Kerestinac pri Zagrebu, Sv. Nedelja in Sombor. Sodelovala je tudi v borbah za osvobodjenje Beograda, Zagreba in Čačka.

Brigada je imela v borbah za osvobodjenje naše domovine tudi žrtve. 982 njenih borcev je položilo svoja živ-

Pregled enot celjske garnizije

na je bila iz borcev II. južno-moravskega odreda in lužiškega odreda. Dejansko pa začetki te brigade niso šele od 4. februarja 1944. leta. Vodilni kader te brigade je izšel iz babiškega odreda, ki je bil po direktivi CK ZKJ formiran že 17. junija 1941. leta. Ta odred je v začetku štel komaj 10 crno-travskih »pčelarov«, potem pa se je z veliko naglico večal in prerasel v močno udarno enoto, ki je v zadnji vojni povzročila sovražniku težke izgube. Njih zgodovina revolucionarnosti sega še nazaj v predaprilsko Jugoslavijo. Tamošnji prebivalci so na svojih hrbitih odčutili vso težo neljudske veliko-srbske buržoazije, zato so bili ob kapitulaciji Jugoslavije med prvimi partizani.

Pot predhodnice sedanje vojne pošte 6173 v Celju je bila težka. Po formiranju je kmalu V. južno-moravska brigada dobila naslov VII. udarna brigada. Poslej se ni več zadrževala v Srbiji, ampak je na povelje vrhovnega komandanta preganjala sovražnika čez Bosno, Hrvaško in Slovenijo ter končala svojo zmagovalno pot na skrajnem koncu naših zahodnih meja. V teh odločilnih bojih osvoboditve Jugoslavije je v okviru XXIII. udarne divizije imela celo vrsto značajnih uspehov. Bila je večkrat pohvaljena in dobila priznanje celo od vrhovnega komandanta tovariša Tita. Navajamo samo nekoliko podatkov njihovih bojnih uspehov. Na vseh potih je pokončala nad 1700 Nemcev, nad 700 Bolgarov, več kot 30 Italijanov, skoraj 300 ustašev, 1000 četnikov in domobrancev. Ranila je 2536 Nemcev, 1045 četnikov in še veliko število pripadnikov drugih sovražnih vojsk ter v skupnem številu, ki znaša nad 4500 sovražnih vojakov in oficirjev. Tudi ujela je veliko število sovražnih vojakov in domačih izdajalcev, tako da je skupaj vrгла iz bojnega stroja okoli 11.000 sovražnih vojakov in oficirjev.

Na svoji poti je brigada razbila okoli 800 različnih sovražnih postojank, med katerimi navajamo najvažnejše: Sokobanja, Boljevac, Knjaževac, Borski rud-

ljenja na oltar svobode. 1596 ranjenih in pogrešanih daje skupno s padlimi nad 2600 borcev in starešin.

Vojaki in oficirji celjske enote so ponosni na bojne uspehe svojih prednikov. Oni so jim vzor pri sedanjih naporih, da čim bolj pripravijo mlade kadre, da bi v primeru potrebe dostojno branimi socialistično domovino in ne omadeževali časti svoje predhodnice junaške VII. udarne brigade.

Celjska vojaška enota je v okviru proslave ustanovitve svoje enote organizirala vrsto telesnovzgojnih prireditev, pri katerih so sodelovale skoraj vse ekipe celjskih podjetij in fizikalnih organizacij. Uredili so razstavo, ki prikazuje razne dokumente in pot slavne VII. udarne brigade. Organizirali so turnir v odbojki, kegljanju, patrolnem teku itd. Na dan proslave bo v kasarni svečan pregled enote in parada, poleg tega pa še svečana akademija za vojake in podoficirje.

Celjani se pridružujemo njihovemu prazniku z iskrenimi čestitkami in željami, da bi uspešno nadaljevali pot in uspehe svoje junaške predhodnice VII. udarne brigade, katere ustanovitev te dni proslavljamo.

Obnovljena skrb za ljudske knjižnice

V prvih dneh letošnjega leta je izdala Ljudska prosveta Slovenije razglas, v katerem poudarja važnost povečanja skrbi za pravilno in živahnije poslovanje ljudskih knjižnic. Razglas, ki so ga podpisali mnogi znani kulturni in prosvetni delavci Slovenije, pojasnjuje med drugim tudi nova pota, ki jih misli ubrati Ljudska prosveta, da bi čim bolj uresničila svoje namene.

Pomen knjižnic na našem podeželju je gotovo vsakomur jasen, saj njihovo redno in uspešno delovanje dviga med drugim tudi kulturno stopnjo prebivalstva in omogoča večini, ki si zaradi previsokih cen knjig ne morejo sami kupiti, zabavo in pouk.

Prav visoke cene knjig pa so bile tudi glavna ovira dosedanjemu poslovanju knjižnic, kajti zaradi pomanjkanja denarnih sredstev niso moge nabavljati novih, s tem pa so zastarele in izgubile mnogo tistih obiskovalcev, ki so sicer redno zahajali vanje. Poleg tega pa mnogi, ki so knjižnice upravljali, večkrat niso čutili toliko poklicnega zanimanja, da bi ljudi na kakršenkoli način vzpodbujali k branju, kar bi sicer lahko dosegli s minimalnim naporom in — sposobnostjo.

Seveda pa je glavna ovira, ki je doslej zavirala delo teh že obstoječih knjižnic — denar. Zato niso ustanavljali novih, kajti ob vprašanju denarja se je vse ustavilo. Kljub temu, da je bilo sredstev za kulturni in prosvetni dvig slovenskega podeželja vedno vsaj relativno dovolj, so pri tem popolnoma pozabljali na knjižnice in jim le redkokdaj pripisovali tisto važnost, ki jo v resnici imajo. V ospredju so bile največkrat le potrebe igriških družin,

izkazalo se je namreč, da ni koristno postavljati na dnevni red več važnih problemov hkrati, ker se po obsežnih poročilih razprava zavleče in ostanejo tako mnogi problemi neobdelani. Zato bi bilo priporočljivo, da bi odborniki

ZA POTREBE SPLOŠNEGA SKRBTVA NAD 63 MILIJONOV DIN

Predsednik sveta za zdravstvo in socialno politiko tov. Helena Borovšakova je v svojem poročilu nanizala vrsto uspehov in problemov s področja zdravstva v okraju. Na Celje kot zdravstveni center gravitira okoli 250.000 prebivalcev. Sam okraj ima nad 152.000 prebivalcev, od katerih je okoli 34.000 socialno zavarovanih, 9000 je upokojenec in delovnih invalidov, 2730 je vojaških vojnih invalidov in nekaj tisoč socialnih podpirancev. Ko je govorila o skrbniški službi, je poudarila, da je bilo lani v prvih 10 mesecih postavljenih pod skrbništvo 61 oseb ter da je bil v 24 primerih uveden postopek proti staršem ali rejnikom zaradi gredga ravnanja z otroci ali nezadostne oskrbe. V Bakru je v treh izmenah letovalo 141 otrok, v Bočni v dveh izmenah 89 otrok, v Avstriji v dveh izmenah 36 otrok in v Malinski 60 otrok. Brezplačno je letovalo 32 otrok, ostali pa so plačali od 500 do 3000 din. Okrajni odbor je podprl 44 šolskih mlečnih kuhinj, kjer so otroci prejeli malico brezplačno ali pa so plačali le režijske stroške. Ker je počitniški dom v Bakru

poročila prejeli že nekaj dni pred zasedanjem, se z njimi seznanili, na seji pa bi le o poročilih razpravljali. Tako bi seje hitreje potekale, zaključki in sklepi pa bi bili popolnejši.

ZARADI SLABEGA GOSPODARSTVA V CELJSKI BOLNIŠNICI — 20 MILIJONOV PRIMANJKLJAJA

Ko je tov. Borovšakova govorila o zdravstvenih ustanovah, je dalj časa posvetila prečim problemom v celjski bolnišnici, kjer je zaposlenih 410 uslužbencev in delavcev. Izrekla je pohvalo za uspehe in delo strokovnemu in zdravstvenemu kadru, ki je na dostojni višini, slabo luč pa meče na celjsko

bolnišnico upravno osebje zaradi slabega gospodarjenja ter zasluži zaradi tega ostro kritiko. Zaradi malomarnosti in slabega gospodarstva v bolnišnici, je nastal v lanskem letu primanjkljaj okoli 20 milijonov dinarjev. Komisija,

VIII. SEJA OKRAJNEGA ZBORA IN ZBORA PROIZVAJALCEV OLO CELJE

Veliki uspehi na zdravstvenem polju

V ponedeljek je bila pod predsedstvom tov. Rika Jermana v veliki dvorani Narodnega doma v Celju skupna seja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev za okraj Celje. Poleg odbornikov obeh zborov se je seje udeležilo več republiških ljudskih poslancev, zvezni poslanec tovariš VIKTOR AVBELJ ter sekretarja okrajnega in mestnega komiteja ZKS v Celju tov. FRANC SIMONIC in tov. OLGA VRABIČEVA. Na dnevnem redu seje je bilo poleg poročil Sveta za zdravstvo in socialno politiko in poročila o delu sanitarne inšpekcije še poročilo o problemih kmetijstva. Vendar je to poročilo zaradi obsežnih referatov o zdravstvenih in sanitarnih problemih zaradi daljše raprave preloženo na prihodnjo sejo.

ki je pregledovala stanje v bolnišnici, je med drugim ugotovila tudi, da se je večkrat kuhalo več obrokov hrane kot je bilo bolnikov, da predpisanih in nabavljenih priboljškov težki bolniki večkrat niso prejeli, da se je v skladiščih hrana kvarila, evidenca nad živili in inventarjem je bila pomanjkljiva itd.

V celjsko bolnišnico je bilo do konca oktobra lani sprejeto 28.600 pacientov, povprečen oskrbniški dan se je pa v lanskem letu štirikrat povečal in dosegel v zadnjem četrtletju višino 949 din.

Največji problemi, ki trenutno tarejo celjsko bolnišnico, so investicije za njeno razširitev, za kar bi bilo letos potrebno okoli 65 milijonov dinarjev. Dela, ki so jih lani začeli, bodo nadaljevali. V letošnjem letu bi radi uredili infektološki oddelek, zgradili kuhinjo z internatom šole za medicinske sestre, uredili kanalizacijo ter dokončali trakt, v katerem bo fizikalna terapija, šola za medicinske sestre in okulistični oddelek. Zraven tega pa je nujno potrebno zgraditi tudi nekaj stanovanj za zdravstvene osebe.

V OKRAJU BI POTREBOVALI NAJMANJ SE 10 ZDRAVNIKOV

Ko je predsednica Sveta govorila o ostalih zdravstvenih ustanovah, je poudarila, da bolnišnica za tuberkulozo v Novem Celju z 250 posteljami ne zadostja potrebam, ker sprejema bolnike tudi iz ostalih okrajev, predvsem iz savskih revirjev in brežiškega okraja. Lani se je zdravilo v njej 887 bolnikov. Bolnišnica, ki jo vodijo preizkušeni in poštvalni zdravniški kadri, bi potrebovala okoli 13 milijonov dinarjev kredita za ureditev dvoran za kulturne prireditve, za ureditev ležalne lope za otroke ter kopalnice za osebe bolnišnice, ki sedaj uporablja kopalnice, kjer se kopljejo bolniki. Nato je govorila o problemih okrajnega zdravstvenega doma pod čigar okrilje spada 13 samostojnih zdravstvenih domov, 7 ambulant, 14 zobnih ambulant in 7 zobnih laboratorijev. Medtem, ko so v nekaterih zdravstvenih domovih upravni odbori dobro razumeli smisel samoupravljanja ter se zanimajo za zdravstveno problematiko na svojem pod-

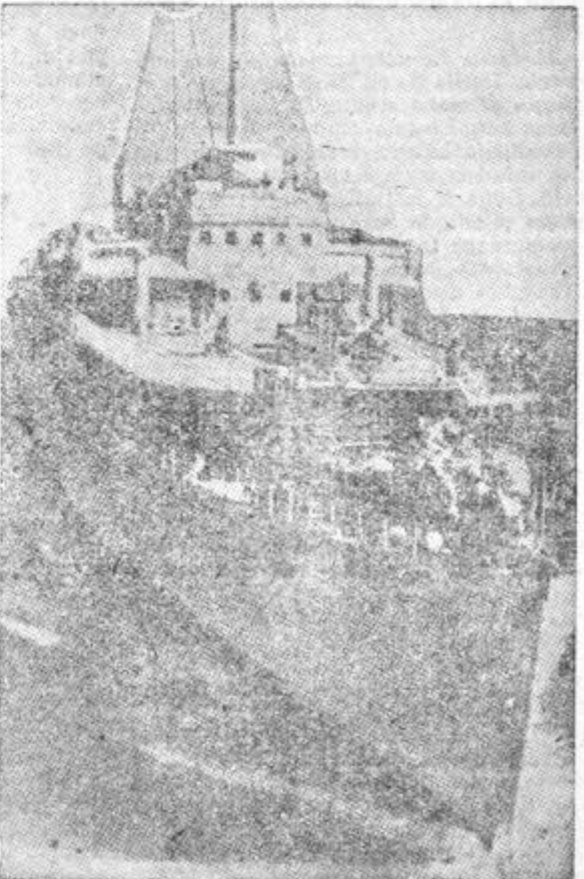
(Nadaljevanje na 3. strani)

Na povratku v domovino ŠE SESTANEK TITO-NASER

»Galeb« se v spremstvu dveh bojnih ladij vrača v domovino. Potem, ko je predsednik Tito zapustil Indijo, se je prvič izkrcal v Adenu, kjer so mu izkazali velike časti. Predsednik si je mesto ogledal.

Iz Adena je plul »Galeb« v Rdečem morju in zdaj pluje po Sueskem prekopu, kjer je maršal Tito sprejel na krovu predsednika egiptovske revolucionarne vlade, ki je ob Titovi vožnji v Indijo in Burmo to željo izrazil preko svojega poslanca. — Ta sestanek ima velik pomen, saj ima Jugoslavija z Egiptom prijateljske stike. — Jugoslavanski narodi z velikim navdušenjem pričakujejo vrnitve svojega predsednika v domovino, po skoraj dvomesečni odsotnosti na izredno važni poti v interesu miru v svetu.

V veliki razgibanosti organizacij SZDL Gomilsko noče zaostati

Konec preteklega tedna je bila v Zalcu seja začasnega odbora SZDL za bodočo savinjsko komuno. Sejo je vodil predsednik začasnega komunskega odbora SZDL tov. Kovač. Iz njegovga poročila pa tudi iz razprave povzema, da so priprave za ustanovitev komune v Savinjski dolini vzbudile pri veliki večini prebivalstva zelo veliko zanimanje. Na neštelihih sestankih, konferencah itd., so ljudje živo razpravljali o vlogi in delu bodoče komune. Kakor na terenu, tako so tudi delovni kolektivi pokazali izredno zanimanje za bodočo komuno. Poleg tega pa se vodi v delovnih kolektivih glavna razprava o družbenem planu ter o novem plačilnem sistemu. Na splošno lahko ugotovimo, da je položaj v Savinjski dolini ugoden. V posameznih krajih in občinah pa bi bil lahko še nekoliko boljši, če bi bili skozi ves čas bolj delavni tudi odbori organizacij SZDL.

Dovolj življenjske sposobnosti so zlasti pokazale organizacije SZDL v Preboldu. Tu so že zdavnaj rešili vsa organizacijska vprašanja, tako da so v zadnjem času lahko posvelili več pozornosti vzgoji članstva. V veliki razgibanosti organizacij SZDL v vsej Savinjski dolini Braslovče prav nič ne zaostajajo. Vidi pa se, da je tu nastalo posebno živahno odzvanje, ko so začeli graditi Parizansko ceslo na Dobrovlje. Tudi organizacije na Taboru so se v zadnjem času zganile. Zlasti lepe uspehe so dosegle pri zbiranju novih članov. Tako so v zadnjih dneh dvignili povprečni odstotek članstva od 50 na 70, kar je nedvomno zavidanja vreden uspeh. Tudi na Polzeli se trudijo, da bi nadoknadili zamujeno organizacijsko delo. V občini Polzela pa je posebno vprašanje St. Andraž, kjer je komaj četrtina prebivalcev članov SZDL. V Petrovčah so šli v zadnjem času na novo pol, ki kaže, da bo uspešna. V odbore SZDL so prilegnili nove mlade ljudi, zlasti liste komuniste, ki so v minulemu letu zapustili vrste Ljudske mladine. Več pa bo treba tu storiti še na sodelovanje organizacij SZDL z delovnimi kolektivi. Kaj pa Gomilsko? Do nedavnega je vse kazalo, da bo organizacija SZDL v tej občini šla nameroma naprej, hitro nazaj. Tu je bil tudi edini primer, da so prebivalci vračali nove legitimacije SZDL. Pa tudi sicer so imeli mnogo pripomb in mnoge med njimi celo upravičene. Takšno je bilo stanje do pred kratkim. Na zadnji seji pa so odborniki SZDL obljubili, da bodo sami popravili stanje. Nova aktivnost se je kmalu pokazala. Zlasti so začeli urejevati organizacijska vprašanja. Tako je prav. Zelo vse kaže, da bomo že v bližnji prihodnosti organizacije SZDL lahko uvrstili med najbolj delavne. Kaže, da Gomilsko noče zaostati v delu na področju Savinjske doline.

Kakor je Vransko že v prvih pripravah na ustanovitev komune slalo precej ob strani in se zavzemalo za čudna stališča, tako je približno tudi sedaj v tem trgu. Organizacije SZDL, oziroma njihovi vodilni odborniki, zlasti pa iz občinskega odbora, ne čutiljo potrebe po delu. Sicer pa pravijo, da se je tu močno uveljavila praksa, da onemogočijo slehernega tovariša, ki bi hotel prijeti za delo. Vprašanje je le, kako dolgo bodo na Vranskem vzdržali pri takšnem delu.

Na področju občinskega odbora SZDL. Griže je bilo do nedavnega še nekaj vaških odborov, ki se v zadnjih dveh letih sploh niso sestali. Tako zlasti v Zagrebeni ter Podhumu. Ko pa so v minulih dneh v te vasi prišli aktivisti, so domačini pokazali dovolj volje in zanimanja, da v kratkem sami uredijo vsa zaostala vprašanja, zlasti pa vspeke članov in podobno. Najmanj življenja pa kaže organizacija SZDL v Zabu-

kovci, kar je najbolj žalostno, saj je tu največ komunistov, ki so odgovorni za delo SZDL.

Medtem ko imajo v Zalcu organizacijska vprašanja rešena in je tudi odstotek članstva tu najbolj zadovoljiv, saj dosega 100%, pa je nekoliko slabši položaj v obrobni predelil žalske občine. V Sempetru so krepko prijeti za delo, tako da ni bojzani, da ne bi rešili zlasti osnovna organizacijska vprašanja.

Ne glede na ugodno delo in izredno živahnost organizacij SZDL, ki se te dni tudi pripravljajo na svoje občne zbornice, pa bo treba še mnogo prizadevanj ravno pri vključevanju novih članov v vrste SZDL. To zlasti zato, ker dosega povprečni odstotek članstva SZDL na področju bodoče Savinjske komune le 63%.

Na zadnjih sestankih vaških odborov, pa tudi občinskih organizacij SZDL se je med drugim pojavilo še vprašanje združevanja manjših in nedelavnih osnovnih organizacij v večje in močnejše enote. To vprašanje se je zlasti pojavilo takrat, ko so sklenili, da med komunistim odborom SZDL ter osnovnimi vaškimi organizacijami ne bodo ustanavljali še neklih vmesnih odborov. Po trenutnem slanju, ko je na področju Savinjske doline kar 62 osnovnih organizacij, pa bi en sam komunisti odbor le težko držal tesne stike s tolikimi odbori. Zaradi tega, pa tudi zaradi nedelavnosti in slične problematike, so se odločili, da bodo v času občnih zborov izvršili tudi to združevanje nekaterih vaških odborov. Tako kaže, da bo ob ustanovitvi na področju Savinjske doline za skoraj polovico manj odborov osnovnih organizacij. Tako bo tudi ta korak pomenil korak naprej v utrjevanju organizacij SZDL, saj bo izbira kadra dosti boljša in večja.

Prijavljanje zahtevkov za dodatno pokojnino

V Uradnem listu FLRJ št. 57/54 je izšla Uredba o izplačevanju začasnega dodatka na pokojnino. V poštev pridejo samo tisti uveljavci osebne pokojnine, katerih pokojnina ne presega zneska 5.300 din in uveljavci družinske pokojnine, ki ne prejemajo več kot 4.400 din mesečne pokojnine. Dodatek se izplača samo po predlogu prizadetih stranke. V svrhu hitrejših rešitev naj se vse stranke obračajo na podružnice »Društva upokojeencev«, ki so sprejele vse potrebne obrazce in navodila. Stranke naj se ne obračajo osebno na naš Zavod, zlasti naj ne nasedajo raznim zakotnim pisarjem, ki jim bodo hoteli sestavljati prošnje proti nagradi, ker se bodo rešitve prošenj na ta način samo zavlekle. Zavod ne bo upošteval prošenj, ki ne bodo vložene preko Društva upokojeencev. Prošnje morajo vložiti vsi uveljavci pokojnin, ki so do začasnega dodatka pokojnine upravičeni in ne glede na to, da so že medtem vložili svoj zahtevek pri našem zavodu. Prošnje, ki so jih do sedaj posamezniki vložili, so pomankljive in je zato potrebno ponovno vložiti predloge.

Upokojeenci naj se ne vznemirjajo, ako prošnje ne bodo takoj rešene. Pričakovati je ogromen naveden prošenj, ki jih seveda ne bo mogoče rešiti v kratkem času.

Zavod za socialno zavarovanje Celje

V Velenju bo sadjarski tečaj

Kmetijska zadruga v Velenju ima za novo gospodarsko leto velike načrte. Za glavno nalogo bodočih si je postavila obnovo kmetijstva, predvsem sadjarstva, ki ima v grčevnatih predelih okoli Saleške doline najlepše možnosti za razvoj. Dokaz za to so krasni sadovnjaki v St. Ilju; imena šentiljskih sadjarjev Jelen, Dolinšek in drugi slojijo desleč po naši domovini.

Da bi z obnovo čimprej začeli, je zadruga organizirala tečaj za sadjarje, na katerem bodo predavali priznani strokovnjaki. Vsakemu predavanju bo sledila razprava, v kateri se bodo kmetovalci lahko po domače pogovorili s predavatelji in prejeli od njih še dosti koristnih navodil. V popoldanskih urah si bodo ogledovali kmetijske stroje, predvsem moderne škropilnice. Agroservis Sempeter bo poslal strokovnjaka, strojnika, ki bo udeležencem razložil tehniko škropiljenja in ravnanje s škropilnicami. Okoliški sadjarji se za tečaj zelo zanimajo, saj je zadruga prejela nad 60 prijav.

Gojenke kmečko-gospodarske šole, ki jo je zadruga tudi izdatno podprla, bo-

do vse dneve skrbele za dobro in tečno kosilo, ki ga bodo tečajniki dobili brezplačno. Ob tej priliki bodo lahko pokazale, če so pouku v kuhanju in serviranju sledile z zanimanjem in kako spretno so pri tem že postale.

Nova tekstilna tovarna v Kozjem bo začela obratovati

Ze dalj časa so v kozjanski občini razmišljali o tem, kako bi doma zaposlili visoko število brezposelnih, predvsem ženske mladine. Pri nezaposlenih moških so nekako rešili ta problem, saj so v preteklem letu poslali 26 mladincev v rudnik Velenje in Zabukovco. Dekletja pa so doma tolkla revščino, v poletnem času pa sprejemala vsakršno priložnostno delo na kmetih. Vendar so bili zaslužki tako nezadostni, da so se le s težavo preživljala. Zato so v Kozjem prišli na idejo, da bi ustanovili novo tekstilno tovarno. Posvetovali so se s celjskim okrajem, dobili tozadavnega strokovnjaka-tekstilca, našli prostor in začeli stikati za stroji, kar vse se jim je nekako posrečilo. V

Ne pozabite na tale dela!

Kaj bi še poudarjali pomen dobre knjige, saj ne moremo nič več novega povedati, toliko je že napisanega o tem. In vendar je doslej že marsikatero dobro delo obležalo v skladiščih naših založb. Toda, če so se doslej nekatere naše ljudske knjižnice izgovarjale, da ne morejo kupovati novitet, ker imajo premalo denarja, bo poslej izgovor največkrat jalov. Založbe bodo namreč od januarja do marca izvedle knjižno akcijo in v tem času prodajale z 20 do 50-odstotnim popustom večino domačih in tujih beletrističnih del, poljudnoznanstvenih in celo znanstvenih knjig, ki so jih izdale po vojni. Večje ugodnosti knjižnicam pač ne bi moglo nuditi! Ali ne bi res upravičeno zamerili vsem tistim knjižničarjem, ki ne bi izkoristili nevsakdanje prilagoditve in s tem rešili knjižnice iz ohromelosti, v katero so nujno zapadle, ker niso obnavljale knjižnega fonda?

Ker bo med knjižno akcijo izbor knjig po znižani ceni zelo pester, morda ne bi škodilo, če posebej opozorimo na tiste, ki zaradi umetniške, kulturno-vzgojne in izobraževalne vrednosti brezpogojno zaslužijo, da jih uvrstimo vsaj na police javnih knjižnic, če jih že na zasebne ne moremo.

Naj se zadržim najprej pri domači književnosti. Državna založba Slovenije je doslej izdala že 40 zvezkov Zbranih del slovenskih pesnikov in pisateljev, kjer najdemo razen pripovedništva tudi eseje, kritike in feljtone naših velikih mož, s katerimi so spremljali slovenski miselni, kulturni in narodni razvoj ter ga usmerjali in razgibavali. Posamezni zvezki so zaključene celote, zato bodo koristni tudi tistim, ki nimajo celotnih edicij o tem ali onem avtorju. Ljudske knjižnice bi si morale zagotoviti Zbrana dela, saj je v njih osvetljena vsa naša kulturna zgodovina in zgradba slovenskega naprednega duha. Vse zvezke Zbranih del, ki so še naprodaj, bodo dobile knjižnice od januarja do marca 20 % ceneje kakor sicer. Razprodane zvezke bo skušala založba v prihodnjih letih ponatisniti.

Med sodobno slovensko književnostjo, ki je izšla pri Državni založbi Slovenije, bi kazalo opozoriti na avtobiografski roman Juša Kozaka »Lesena žilca«, ki izvenen v eno samo obtožbo zoper fašistične okupatorje in njihovo neljubečnost. Roman ne priteguje samo tistih, ki so gorje občutili na lastni koži, temveč tudi mladino, ki je zvedela za vojne strahote, trpljenje in herojstvo naših ljudi samo iz ust odraslih. Vsekakor bi jo zanimalo tudi naše najobsežnejše delo z vojno tematiko, roman Ivana Ribiča »Ljudje onkraj reke«, v katerem je umetniško prikazano osvobodilno gibanje na Koroskem.

Po znižani ceni bodo knjižnice dobile tudi Izbrane spise našega plodovitega in priljubljenega pripovednika Franeta Bevka. Seveda samo prve tri zvezke tega monumentalnega dela, ker jih več še ni izšlo.

Popust pri ceni je predviden še za pesniški zbirki »Pesmi« Karla Destovnika-Kajuha, popularnega glasnika novih dni, in za »Harfo v vetru«, izbor iz obsežnega pesniškega opusa našega mojstra vezane besede Alojza Gradnika.

Med deli, prevedenimi iz srbohrvaščine, bosta po znižani ceni naprodaj Nenadovičev »Memoari« in še vedno zanimiva pesnitev Ivana Mažuranića »Smrt Small age Čengijlića«. V »Memoarih« živi burna doba srbskega prebujenja in prve srbske vstaje, v kateri je sodeloval tudi sam avtor. »Smrt Small age Čengijlića« pa je najboljše pesniško delo iz časa hrvaškega preporoda; prištevajo ga celo med najboljša hrvaške književne stvaritve. Zaradi idejne aktualnosti in umetniških odlik je doživelo doslej na Hrvaškem več izdaj kakor katerakoli literarna umetnina.

Vse omenjene knjige iz slovenske in srbohrvaške književnosti in še vrsto drugih, ki jih nismo omenili (seznam je objavljen v glasilu Ljudske prosvete Slovenije), bo Državna založba Slovenije pocenila za 20 do 30 %.

V nekaterih ljudskih knjižnicah je prevodna literatura še dokaj slabo zastopana. Zdaj je najugodnejši čas, da si jo nakupijo, saj bodo dobile marsikatero delo za tridesetinsko ceno ali morda še ceneje. Če ste že brali odlični roman svetovno znanega ameriškega pisatelja Lewisa Sinclairja »Babbitt«, ga knjižničarju lahko priporočite za nakup. Ali ni pisatelj prav v tem delu duhovito ironiziral in brezobzirno razkrinkal

Ameriko in osmešil ameriške kaptaliste v času gospodarskega razcveta po prvi svetovni vojni? Roman je sicer ob prvem izidu dvignil v domovini veliko prahu, Anglija pa ga je že tedaj uvrstila med najboljše bestsellerje.

Kdor je prebral Balzacove »Izgubljene iluzije«, ga bo brez dvoma zanimalo tudi njih nadaljevanje, roman »Blišč in beda kurtizan«, kjer avtor še naprej razglaja gnilobo tako imenovane višje družbe. V celoti je delo prezre dobe, ki jo opisuje. Izmed francoskih prevodov, ki bodo naprodaj po znižani ceni, je privlačen in hkrati poučen še Stendhalov roman »Rdeče in črno«. Ob razburilji zgodbi lepote Julijana najde Stendhal priložnost, da zavihni bič nad francosko aristokracijo, hierarhijo ter meščanstvom devetnajstega stoletja. Strašni čas pred francosko revolucijo in tik za njo pa slikovito in umetniško dovršeno podaja Charles Dickens v romanu »Povest o dveh mestih«.

Med angleško prevodno literaturo naj si knjižnice nabavijo tudi tale dela, če jih še nimajo: zgodovinski roman »Henry Esmond«, ki je hkrati eden najlepših ljubezenskih romanov v svetovnem merilu. Njegov avtor William Thackeray se je našim bralcem priljubil že s svojim »Sejmom ničevosti«, s katerim je zaslovel po vsem svetu. Ne bi bilo odveč, če bi si nabavile še roman Anthonyja Trollopeja »Pod zvonik Barchestra« — živobarvno podobo moralne pokvarjenosti angleških duhovščine. Med najnovejšimi deli pripravljamo roman svetovno znanega dramatika in romanopisca, esejista Johna B. Priestleyja »Pojo naj ljudje«, ki morda pri nas zato ni vzbudil tolikšne pozornosti, kakor jo po svoji vsebini in obdelavi zasluži, ker avtorja poznamo predvsem kot dramatika. Čeprav je delo polno blagega humorja, mu ne manjka ostre kritike angleških družbenih razmer in družbenega sistema sploh.

(Konec prihodnjih)

Zaščitne maske so pri nas še težaven problem

Ze dosedanji delovni pogoji v naših podjetjih in še posebno nadaljni razvoj našega gospodarstva postavlja pred nas vse iz dneva v dan večje potrebe in skrbi za čim boljše zaščito delavcev. Ni so redki primeri, ko stojimo pred problemom, kako obvarovati zaposlene ljudi pred raznimi plini, hlapi in parami ter drugimi škodljivimi atmosferskimi vplivi, ki nastajajo v podjetjih. Postavlja se nujna zahteva po primernih maskah, ki pa jih za vse potrebe pri nas še ne izdelujemo. Posebno je težavno tamo, kjer morajo delavci izvršiti neko opravilo pod slabimi atmosferskimi prilikami, kjer enotna maska in samo z enim filtrom ne zadostuje. V takih primerih se priporoča cevna maska, pod katero se delo bolj varno opravlja zaradi tega, ker delavcu po posebni cevi dovajajo sveži zrak in je popolnoma neodvisen od atmosfere, v kateri dela. Tako masko, s potrebnimi dodatnimi deli so začeli pred kratkim izdelovati v Zagrebu, s čimer je storjen še en korak naprej v prizadevanjih za čim boljše zaščito delavcev.

Razumljivo je, da je pod tako masko delo mnogo težavnejše, ker delavca omejuje v njegovi normalni delavnosti, vendar pa bomo to okoliščino upoštevali in tako masko uporabljali samo tam, kjer drugih zaščitnih varnostnih ukrepov ni moči izvesti. Ta maska je res napredek, vendar pa se pri tem ne bi mogli in smeli ustaviti. Morda bo še nekdo izmislil kaj novega, morda obstoječe izpopolnil ali pa vsaj dal koristno idejo. Čim več ljudi bo sodelovalo tudi pri tem delu, tem več uspehov bomo dosegli in s tem predvsem obvarovali naše proizvajalce.

(Nadaljevanje s 1. strani)

VELIKI USPEHI NA ZDRAVSTVENEM POLJU

ročju, so ponekod ti odbori še nedelavni in se ne brigajo dovolj, da bi izboljšali zdravstveno službo. To se je videlo tudi pri adaptacijskih delih, saj je upravni odbor Zdravstvenega doma v Laškem kot najboljši in najagilnejši hitro poskrbel za adaptacijo doma, medtem ko se upravni odbor na Vranskem za to ni dovolj brigal. V zdravstvenih domovih dela 18 zdravnikov, kar je pa občutno premalo. Potrebnovali bi še 10 zdravnikov, ker bodo nekateri odšli v pokoj, ponekod so preveč obremenjeni z delom na razširjenem področ-

ju, v Podčetrku, Vitanju, Rogatcu, Ljubojah in Dobrni pa so brez stalnega zdravnika. V ambulantah je bilo do oktobra lani izvršeno 149.239 zdravniških pregledov ter 7317 obiskov na domu. Te številke nam dovolj nazorno prikažejo, kako velika je potreba po višjem pa tudi po srednjem medicinskem kadru. Vse pa izgleda, da ta problem ne bo tako dolgo rešen, kljub temu, da ima okraj nekaj štipendistov, ki se bodo po končanih študijah vrnili, dokler ne bo možno preskrbeti za te ljudi tudi primernih stanovanj.

NOVA ORGANIZACIJA ZDRAVSTVENE SLUŽBE V BODOČIH KOMUNAH

V svojem poročilu je predsednica Sveta obravnavala tudi probleme okrajnega higienskega zavoda, posvetovalnic, delo babic, ki so nudile pomoč v 890 primerih ter pri 17 splavih in izvršile 12.592 obiskov pri dojenčkih in nosečnicah. Na območju okraja so tudi 3 protituberkulozni dispanzerji, in sicer v Celju, Zalcu in Rogatcu. Potreben bi pa bil še dispanzer na Kozjanskem in na Vranskem. Zelo uspešna je bila lani tudi fluorografska akcija v Celju in okolici. V Celju je bilo od 30.079 pregledanih 1626 sumljivih oseb, katere so morali še podrobno pregledati v dispanzerju. Pri teh pregledih so ugotovili 210 bolnikov z odprto tuberkulozo, kar znaša 0,7% fluorografiranih. Od teh je bilo 113 primerov neznanih, ostali pa so se še zdravili. V celjski okolici pa so od 74.967 pregledanih odkrili 2165 dvom-

ljivih oseb, pri katerih so pri temeljitejšem pregledu odkrili 205 z aktivno tuberkulozo, 543 pa z neaktivno. Poleg tega so v 888 primerih ob tej priliki ugotovili tudi druga obolenja prsnih organov, med njimi tudi 3 rakasta.

Tov. Borovšakova je nakazala tudi reorganizacijo zdravstvenih domov v bodočih komunah. Na sedežih bodočih komun bodo zdravstveni domovi s popolno zdravstveno službo, in sicer z zobno ambulanto, preventivno službo in z ustanovo za zaščito matere in otroka. Zdravstveni domovi bodo povezovali na svojem področju vse ambulante, ki se bodo preimenovala v zdravstvene postaje. Z novo organizacijo se bo okraj zdravstveni dom uknil kot samoupravni organ, referat za zdravstvo pa bo vodilo tajništvo za zdravstvo in socialno politiko.

NALEZLJIVE BOLEZNI SO V UPADANJU

Sanitarni inšpektor dr. Ivan Podpečan pa je v svojem poročilu poudaril, da se je število nalezljivih bolezni v zadnjem času zelo zmanjšalo. V preteklem letu je bilo 288 primerov nalezljivih bolezni, najbolj pa je razsajal oslovski kašelj, ki je v Storah zavzel obliko manjše epidemije. V šoli na Gornjskem se je pojavila epidemija vodnih koz, v šolah v Slov. Konjicah in Rogatcu pa epidemični mumps. Obolenj etroške paralize je bilo lani le 7 primerov, medtem ko predstavljajo tifusna obolenja v okraju še vedno najtežji problem, saj je bilo lani zabeleženih 16 primerov trebušnega in 19 primerov paratifusa. Vzrok tej epidemiji so največkrat nepreiskano osebe v menzah in nehijski lokal. Preglede živilskih mušibencev in cepjenja proti tifusu vršijo ponekod sektorski zdravniki dokaj malomarno in nevestno. Spolne bolezni so tudi v stalnem upadanju, saj je bilo od 34 prijavljenih primerov samo 7 svežih primerov. Garjavnost in ušivost, ki sta med vojno in po vojni delali dosti preglavic, sta skoraj neznan. Glistavnost pri otrocih in živilskih delavcih je pa še vedno dokaj razširjena, saj so bila pri 80% otrok v mladinskih domovih ugotovljena v blatu jajčeca črevesnih parazitov. Proti pasji steklini je bilo cepljeno 14 oseb, za tetanusom pa so oboleli 4 od katerih je 1 umrl. Lani je od 210 tuberkuloznih bolnikov v Celju umrlo le 15, v okraju pa od 789 tuberkuloznih le 56 bolnikov.

K zatiranju nalezljivih bolezni moramo ob sodelovanju množičnih organizacij pristopiti vsi, saj so izdatki za preventivno zdravljenje neprimerno manjši kot izdatki zdravljenja bolezni. Nato je dr. Podpečan govoril še o problemih komunalne higiene, predvsem o slabem stanju javnih vodovodov, od katerih so mnogi potrebni nujnih popravil, o škodljivosti industrijskih odpadkov, ki se stekajo v naše reke ter o nezadostni snagi v mnogih naših

trgovinah, gostlinah, pekarnah, mesnicah in mlekarnah, kakor tudi o nesodobnih šolskih prostorih ter opremiti itd.

Z REDNIM FLUOROGRAFIRANJEM BI PRIHRANILI TEŽKE MILIJONE

V razpravi je dr. J. Lovšin predlagal naj bi fluorografiranje bilo redno, morda letno ali vsaj vsako drugo leto, saj bi s tem prihranili skupnosti težke milijone. Če upoštevamo, da je fluorografiranje v Celju stalo okoli 2 milijona din in v okraju okoli 3 milijone din,

OSKRBNI DAN V CELJSKI BOLNIŠNICI ZAEKTRAT NE BO VIŠJI

Najbolj živahna pa je bila razprava o celjski bolnišnici, zlasti se, ko je upravni odbor bolnišnice predlagal zboru povišanje oskrbnega dne na 1050 din, uprava bolnišnice pa celo 1160 din. Odborniki so bili mnenja, da se oskrbni dan ne zviša ter so osvojili predlog tov. Olge Vrabčeve, da naj ostane v veljavi dosedanj oskrbni dan vse dotlej, dokler ne bo uprava bolnišnice preskrbela točne dokumentacije za povišani oskrbni dan in ga tudi utemeljila. Če bi oskrbni dan povišali, so bili mnenja, da bi s tem dali le potuho upravnemu osebju v bolnišnici, ki se je doslej premo poglabljalo v rentabilnost poslovanja in dopustilo, da je bolnišnica zabredla v finančne težave. S povišanim oskrbnim dnem pa bi bilo močno prizadet oskrbovanci iz vrst kmetov in obrtnikov, ki doslej še niso zajeti v socialno zavarovanje ter morajo že tako visoko oskrbno sami plačevati.

S tem v zvezi so sprejeli sklep, da bo posebna komisija še v mesecu februarju raziskala stanje v bolnišnici, vodilni upravni aparat bodo zamenjali, krivce, ki so zaradi malomarnega poslovanja povzročili 20 milijonsko izgubo, pa predlagali v kaznovanje.

Odborniki so sprejeli tudi predlog naj bi nov zdravstveni dom v Celju do-

Prometni center je analiziral vse primere prometnih nesreč in ugotovil, da veliko večino nesreč povzročajo neresni vozniki. Zaradi vinjenosti se je pripetilo 27 nesreč, ki so zapustile najtežje posledice. V 15 primerih je bila prekoračena hitrost, da je prišlo do težjih udarcev oziroma prevrnitev vozil. Neupoštevanje prometnih predpisov

ki je v Levcu povozil dva brata, v štirih dneh, kljub temu, da je bil iz Maribora, tretji voznik pa bo kmalu znan, ker je osumljenec že pred sodiščem. V mesecih avgust, september in oktober je bilo največ prometnih nesreč v letu 1954. Po mnenju prometnih organov je to posledica prešanja in žganjehke oziroma prekomernega uživanja

nastanejo, in denarne kazni, izrečene zoper njihove voznike.

Zanimivo je, da se dogajajo nesreče prav na odprtih cestah, kjer so ceste v zelo dobrem stanju, dovolj široke za sedanje potrebe prometa. Na odprtih cestah se je dogodilo 41 nesreč, od teh 11 na železniških prehodih, v strnjenih naseljih 17, na zavojih 33 in na križiščih 16. Od teh je bilo 41 nesreč na asfaltnih cestah, na tlakovanih 13, na makadamskih cestah pa se je pripetilo 53 nesreč. Nesreče so najbolj pogoste v Savinjski dolini; na cesti I. reda med Levcem in Sempetrom, na cesti II. reda Celje—Rogaška Slatina v okolici Sentjurja, na cesti II. reda Celje—Rimske Toplice v okolici Laškega in na cesti I. reda v okolici Slov. Konjic.

Prometna služba naj bi pravočasno odpravila pomanjkljivosti, ki povzročajo prometne nesreče ter poskrbela za varnost prometa, ker bo sicer čez nekaj let, ko se bo promet večkrat povečal, stanje porazno.

Ob tem problemu naj se vsakdo resno zamisli in prispeva k utrjevanju discipline na naših cestah ter k zmanjšanju prometnih nesreč.

V celjskem okraju je bilo število prometnih nesreč v letu 1954 sorazmerno zelo visoko že glede na to, da se število vozil ni povečalo v taki meri, kot se je povečalo število nesreč. Poleg številnih človeških žrtev in pohabljenih je bila gospodarska škoda pri nesrečah neprecenljiva.

Lani je bilo v celjskem okraju 107 težjih prometnih nesreč. Posledice so bile naslednje: 14 smrtnih žrtev, 50 oseb teže in 21 oseb laže poškodovanih, materialna škoda na vozilih pa je ocenjena na blizu 9.000.000. To pa ni realna številka, če upoštevamo, da so vozila ostala dalj časa nesposobna za vožnjo, da so nastali stroški pri uvažanju novih delov, pri bolniški oskrbi zavarovancev, stroški postopka in podobno. V tem primeru bi nastalo škoda lahko ocenili na desetine milijonov. Najbolj žalosten prizor je vsekakor, ko so družine ostale brez svojih dragih, ki so morali zaradi nepredvidnosti mnogo prezgodaj v grob.

se terjalo 23 nesreč, medtem ko so kolesarji, vprežni vozniki in otroci brez nadzorstva zakrivali 30 nesreč, od teh 6 smrtnih. V ostalem je bil vzrok prometnih nesreč tehnična neustreznost vozil, neizkušenost ali utrujenost voznikov.

Organi za varnost prometa so s svojo iznajdljivostjo izsledili tudi tri voznike motornih vozil, ki so povzročili težke nesreče in pobegnili neznanu kam, žrtve pa so obležale v krvi brez pomoči. Tako so enega prijeli že po 6 urah, drugega,

alkoholnih pijač v tem času. Zakaj se vozniki med vožnjo napijejo v taki meri, da so nesposobni za upravljanje motornih vozil, nam ni znano. Nihče od teh ne pomisli na škodo in žrtve, ki nastajajo pri prometnih nesrečah, ki pustijo pri vinjenih voznikih težke posledice (zapor, odvzem vozniskega dovoljenja, s tem tudi izgubo zaposlitve, pri čemer največ trpijo njihove družine in skupnost). Analiza nam pokaže, da prispevajo k številu prometnih nesreč tudi podjetja oziroma odgovorni organi, ki često dajejo v promet neustrezna vozila ali pa dajejo vozila neizkušenim voznikom. Pri nesrečah dajejo odgovorni organi v podjetjih voznikom potuho s tem, da poravnajo stroške, ki pri tem

Teden prometnih nesreč

Dne 26. I. 1955 ob 12,15 je v Doberteši vasi pri Sempetru prišlo do težje nesreče. Voznik tovornega avtomobila številka S-5179 je pred Blaznikovo hišo pravilno prehitel vprežnega voznika, poleg katerega je še hodil drugi pešec Miklavžin Franc, star 45 let. V trenutku, ko je tovorni avtomobil že pasiral zadnji del vprežnega voza, je Miklavžin neprevidno skočil proti levi strani z namenom, da se izogne vozilu. Bilo je že prepozno, ker ga je tovorni avtomobil že zadel in je tako obležal na travniku s težjimi poškodbami na glavi.

Na cesti III. reda Vitanje—Strmec sta 26. I. 1955 ob 15,15 trčila dva tovorna avtomobila. Tovorni avto JLA je vozil iz smeri Vitanje proti Vojniku, medtem ko je drugi tovorni avtomobil S-4636 vozil v nasprotno smer. Na nepreglednem ovinku sta se voznika prepoznala, da bi vozili ustavila. Nastalo je trčenje, h kateremu je pomagala tudi poledica na cesti. Žrtev ni bilo, materialna škoda pa znaša okoli 10.000 din.

Na cesti III. reda Sentjur—Sv. Jakob v vasi Šibenik pri hiš. št. 1 sta 8. I. 1955 trčila tovorni avtomobil S-4685 in osebni avtomobil S-5643. Voznik tovornega avtomobila je vozil po klancu navzdol s prekoračeno hitrostjo in z neustreznimi zavornimi. Na nepreglednem ovinku je ta opazil nasproti prihajajoč osebni avtomobil, vendar je bilo prepozno, da bi se oba ustavila. Tovorni avto je zadel v osebne, ki je utrpel večjo škodo, medtem ko je škoda na tovornem avtomobilu manjša. Glede krivde bo izreklo zadnje besedo sodišče.

V nedeljo, dne 30. I. 1955 sta se ob 13. uri na križišču v Dolenji vasi pri Preboldu zaleta drug v drugega dva osebna avtomobila. Prvi s števil. S-4990 je vozil iz smeri Prebolda proti Celju, drugi s številko S-5011 pa iz smeri

(Nadaljevanje na 4. strani)

Spomini na prvo smučarsko tekmovanje novinarjev devetih evropskih držav (Francija, Avstrija, Švica, Italija, Nemčija, Belgija, Saar, Luksemburg, Belgija in Jugoslavija) v francoskih Savojah so še tako živi, da je težko ločiti športne tekme od ostalih doživetij. Eno z drugim je dogodek, ki je danes predmet živahnih razprav, predmet najrazličnejših reportaž in podobno.

Naj že kar v uvodu povem, da smo slovenski novinarji opravičili, in to v polni meri, svoj nastop v inozemstvu. Čeprav smo odšli na pot z največjo dozo pesimizma, saj smo bili brez priprav in izkušenj, smo vendarle kot ekipa zasedli častno četrto mesto in to pred Italijani, Nemci in ostalimi nacionalnimi ekipami, toda za Francijo, Avstrijo in Švico. To je bil uspeh, ki ga ne moremo podcenjevati in ki bi ob skrbnejših pripravah bil še boljši.

Naše potovanje čez Italijo v Francijo je minulo brez posebnih dogodkov, če seveda ne omenim tistih, ki so jih takšni potniki deležni na mejah. Ne da bi očital komurkoli, se je vendarle zgodilo to, da so nas naši carinski obmejni organi dobro pregledali, da pa se za nas niso zmenili niti Italijani, še manj pa Francozi.

Naš prvi postanek v Franciji je bil v Chamberyju, glavnem mestu pokrajine Savoja. Mesto je zelo lepo in ima nekaj več prebivalcev kot naše Celje. Ko pa smo izstopili v majhni gorski železniški postaji Moutiers-Salins, smo bili skoraj prepričani, da se smučarsko tekmovanje ne bo vršilo. Večnevno deževje je pobralo sneg tudi v višini. Ostale so le skromne bele krpe in beli vrhovi Savojskih Alp. Toda, čedalje bolj smo se bližali Meribelu, novi turistični postojanki, v istoimenski dolini,

Spomini na smučarsko tekmovanje novinarjev v Franciji

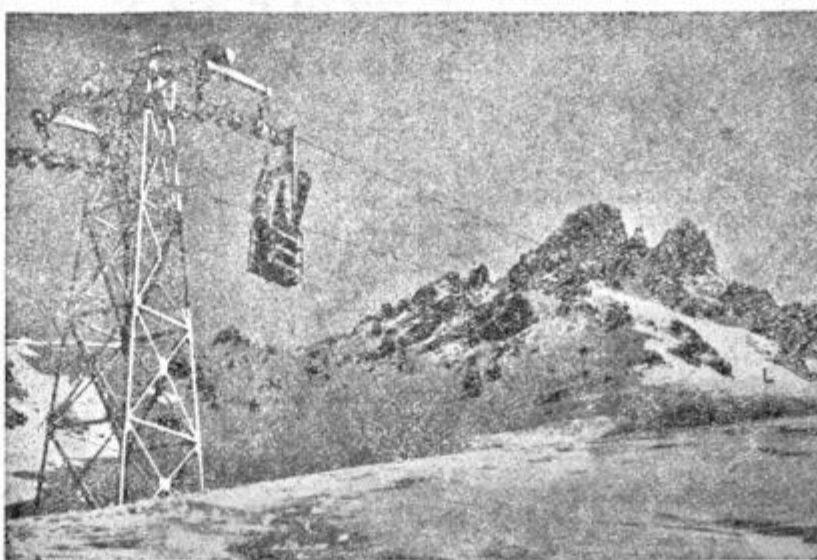
toliko bolj se je debelila tudi plast snega.

Meribel je ena najmlajših, če ne najmlajša, turistična postojanka v Franciji sploh. Graditi so jo začeli pred tremi leti in danes stoji v višini 1600 m 22 novih hotelov. Že na prvi pogled se je videlo, da so to postojansko gradili zelo praktični in navsezadnje tudi štedljivi ljudje. Namreč, udobnost, razkošnost in občutek skrbne izrabe materiala in prostora so tu združeni v eno telo. In če k temu dodam še to, da so nas gostitelji sprejeli zelo pozorno in nam skozi ves čas bivanja izkazovali gostoljubnost na vsakem koraku, potem lahko rečem, da je bilo bivanje v tej lepi gorski vasi za nas posebno in prijetno doživetje.

Poleg naravne lepote alpskega sveta, ki mu je sneg dal še posebno lepo obleko, pa odlikuje ta idealna smučišča v treh dolinah Savoje kar okoli 100, skrbno napravljenih in izpeljanih žičnic ter vzpenjač. Tako ima n. pr. samo Meribel šest žičnic in vzpenjač v skupni dolžini 4,8 km. Prva žičnica začenja v bližini naše 1.200 metrov ter se nato za njo vrstita še dve, na koncu pa mogočna 2 km dolga vzpenjača (na sliki) s »košarami«, ki ima višinsko razliko 600 metrov in ki se konča na La Saulire, v višini 2.850 metrov. Za nas je bila zlasti zanimiva vzpenjača na La Saulire. Tisti dan, ko smo si privoščili kratek popoldanski izlet v višino našega Triglava, je bilo megleno in vetrovno vreme. V prvem delu se je vzpenjača le malo dvigala; njen zadnji del je bil

zavit v meglo. Po približno 10 minutni vožnji, smo se naenkrat znašli pod navpično steno. Sprva se mi je zdelo, da bo tu tudi konec naše vožnje. Toda ne. Zica je bila napeta tudi ob to steno.

trebovali komaj 22 minut! Drugo presenečenje ni bilo nič manjše. Na vrhu La Saulire smo našli lep in moderno urejen hotel, ki je tudi stalno oskrbovan.

Drsenje se je nadaljevalo. Moji tesni občutki pa stopnjevali. Hitro spreminjanje nadmorske višine sem občutil tudi sam. Kar oddahnil sem se, ko sem pred seboj, prav tako v megli, zagledal končno postajo. Toda, s tem presenečenja še ni bilo konec. Oskrbnik nas je spomnil, da smo za to pot po-

Za vso pot iz našega hotela do vrha La Saulire (2850 m) pa znova do Meribela smo reci in piši potrebovali pičli dve uri. To je bil zares lep in idealen izlet po Savojskih Alpah, v višinah našega Triglava. Ko sem pozneje občudoval vzpenjačo, sem moral priznati, da ta izdelek mo-

derne tehnike ni prav nič kvaril lepote alpskega sveta. Nasprotno, visokogorski svet je ob žičnici in ob jeklenih stebrih, ki so nosili vso napravo, še pridobil na svoji vrednosti. Ne samo, da je bila tu možna primerjava enega z drugim. Ne, ta vzpenjača in še mnogo drugih, omogoča tamkajšnjemu človeku, da si lepoto narave lahko ogleda in se je navžije v razmeroma kratkem času, da ne omenjam pri tem, koliko truda in napore mu je s tem prihranjeno.

V kratkih dnevih našega bivanja smo se nekoliko spoznali tudi z ljudmi in tamošnjim življenjem. In ker so me ob povratku znanci tu in tam povpraševali še po ženskem spolu, naj velja za konec tudi temu nekaj besed. Poleg preprostih domačink, ki so prav takšne, kakor naše ženske, smo videli in spoznali tudi tiste, ki kaže, da jim je moda in luksuz edina in prva skrb. Name je poseben vtis napravila za naše pojme nenavadna pričeska, ki je nastala približno tako, kakor če bi pri nas nekoga ostrigli na golo, nato pa bi mu pustili rasti lase približno dva meseca. Pri tej modni pričeski so lasje izredno kratki in rasejo po mili volji v navidez neurejenih čopih tudi čez ušesa in daleč po tilniku. Težko je reči, ali je takšna pričeska lepa ali ne. Toda kaže, da to ni važno. Važno je le moda za vsako ceno!

Ko smo zapuščali naš visokogorski svet, smo videli tudi nekaj sledov velike poplave, ki je prizadela Franciji ogromno škodo. Zlasti so takrat divjali hudourniki, ki so pota in ceste spreminjali v struge deročih potokov. Takšna je postala tudi naša cesta iz Alp v dolino. Zato smo morali dober del strmine premagati z najenostavnejšimi prometnimi sredstvi — peš.

1952 KOLONIALE - ŽIVILA 1955

TRI LETA TRGOVSKEGA PODJETJA KOLONIALE-ŽIVILA CELJE

Pred tremi leti je bilo v Celju dne 1. januarja ustanovljeno grosistično trgovsko podjetje Koloniale-Živila. Ta obletnica sicer ni kdo ve kako veličastna z ozirom na čas, toda njen uspeh in razvoj, ki ga je to trgovsko podjetje v treh letih doseglo je zelo velik in pomemben. Danes ima trgovsko podjetje Koloniale-Živila odlično organizacijo trgovskega poslovanja. V Celju ima tri skladišča in to skladišče za specerijsko blago, skladišče za mlevske in ostale žitne izdelke in pa skladišče delikates.

NAJBOLJŠE BLAGO IZ VSEGA SVETA

Trgovsko podjetje Koloniale-Živila nabavlja blago iz prve roke, to se pravi neposredno od proizvajalcev. Tudi kolonialno blago, ki prihaja iz inozemstva nabavlja popolnoma samostojno. V treh letih svojega obstoja se trgovsko podjetje Koloniale-Živila še ni pripetilo, da bi nabavilo slabo ali pa pokvarjeno blago. Blago nabavlja po dnevnih in najugodnejših cenah. Trgovsko podjetje Koloniale-Živila ima razpredene po vsej Jugoslaviji trgovske stične točke, ima svojega zastopnika v Zagrebu za LR Hrvatsko in enega v Beogradu, ki oskrbuje podjetje s pridelki iz Vojvodine, Srbije in Bosne.

PODIJETJE ZALAGA VES CELJSKI BAZEN IN ZASAVJE

S svojim izredno dobrim poslovanjem in kvalitetnim blagom je trgovsko podjetje Koloniale-Živila v treh letih zajelo veliko tržno področje. Stalno in redno zalaga ves celjski okraj, Zg. Savinjski in Salsko dolino, konjanski predel, krški okraj do hrvatske meje in revirje ob Savi in v trboveljskem okraju. Poslovne stike je navezalo tudi proti severu v Ptuj in Ormož in tako zajelo celotno področje na Spodnjem Stajerskem.

BLAGO DOSTAVLJA MALOPRODAJNI MREŽI Z LASTNIMI PREVOZNI MI SREDSTVI

Da bi boljše in hitreje poslovalo ter ustrezalo željam maloprodajne mreže je trgovsko podjetje Koloniale-Živila ustanovilo svoj lastni prevoznik, 5 kamionov je stalno parkiranih in prevažajo blago trgovskemu podjetju v vsem širokem zaledju ter istočasno od proizvajalcev dovažajo izdelke. To znatno pomeni prodajne cene in v marsičem vpliva na konkurenčnost trgovskega podjetja Koloniale-Živila.

ODLIČNO UREJENO POSLOVANJE

Da poslovanje poteka brez motenj v zadovoljstvo strank, ima podjetje zelo dobro urejeno poslovanje:

Komercialni oddelek, ki vodi vse komercialne posle se nahaja v isti hiši z upravo podjetja v Stanetovi ulici nad poslovalnico Kovinotehna na drobno. Uprava in komercialni oddelek imata telefonsko številko 21-82.

Prodajni oddelek, ki sprejema vsa naročila se nahaja poleg glavnega skladišča na Mariborski cesti 13 in ima telefonsko številko 22-82.

Blagovna in embalažna evidenca se prav tako nahaja na Mariborski cesti 13 z lastnim telefonom 71-82.

Delikatesno skladišče

na Tomšičevem trgu, ki prodaja poleg kvalitetnih mesnih izdelkov znane tovarne Gavrilović iz Petrinja in ostalega delikatesnega blaga tudi alkoholne pijače v steklenicah. To skladišče ima frižider z zmogljivostjo 5 ton vskladiščenega blaga. V tem skladišču sprejemajo tudi naročila in postržejo strankam tudi brez posredovanja prodajnega oddelka. Delikatesno skladišče na Tomšičevem trgu ima tel. številko 24-55.

Skladišče mlevskih izdelkov na Savinjskem nabrežju ima telefon 21-13.

Trgovsko podjetje Koloniale-Živila ima zaposlenih 78 ljudi in je tako rekoč najmočnejše trgovsko podjetje v mestu Celju.

V LASTNI IZDELOVALNICI: BONBONI NAJBOLJŠE KVALITETE

Trgovsko podjetje Koloniale-Živila ima lastno izdelovalnico bonbonov, ki se je zaradi dobre kvalitete izdelkov že zelo dobro uveljavila na tržišču. Delavnica dela v polnem razmahu in kot specialiteto izdeluje nekaj vrst odličnih bonbonov: smetanove, sladne janeževe in poljne draže ter poznane svežilne 303 bonbone. Poleg tega izdeluje še okoli 50 vrst najrazličnejših bonbonov.

TRGOVSKEGA PODJETJA KOLONIALE-ŽIVILA V CELJU TRGUJE PO NAČELIH SOCIALISTIČNE TRGOVINE IN NE STREMI ZA NOBENIMI POSEBNIMI DOBIČKI RAZEN TISTIH, KI SO MU POTREBNI ZA KRITJE REŽIJSKIH STROŠKOV

TRGOVSKEGA PODJETJA KOLONIALE-ŽIVILA SE OB TRILETNICI SVOJEGA OBSTOJA ISKRENO ZAHVALJUJE CENJENIM STRANKAM ZA NAKLONJENOST IN SE PRIPOROČA TUDI V BODOČE TER JE PREPRICANO, DA BO S SVOJIM PRIZNANO DOBRIM POSLOVANJEM SE VNAPREJ UŽIVALO NAKLONJENOST SVOJIM STRANK!

Naša družina in mladina

Mladi in stari . . .

Temna noč. Zapornice pred železniško progo mi zastavijo pot. Rumeno-zelena luč v bližini te opozori na železničarja. Dva mlada moška se približata progi. Prekrižati jo hočeta, toda železničar jima zastavi pot. »Sedaj ni prehoda, prosim!« de vpljudno. Eden mladincev hoče po vsej sili naprej. »Ne, ni prehoda sedaj,« ponovi nekoliko osorneje železničar. Vlak se že bliža. »Prekleti stavec, zabit!« odvrne osorno eden mladincev. Vlak pripohtja in že je mimo. »Drugič ti natrem kosti!« prida še drugi mladinec. Stavec, ves nevoljen, odide proti postaji. Ena sličica, toda prav nič čedna.

In še ena! Mlado, desetletno dekletce sreča na samotni cesti, nedaleč od križpotja, šepajočo starko. Ko se oddaljšta druga od druge, ji dekletce zavpije: »He, baba, kam?« Starka se nervozno ozre in zažuga s prstom. Ta pa zopet: »Baba, samo spredaj je bog, zadaj pa je . . .« Starkino čelo se še bolj zguba. Kot bi jo hotela takoj zgrabiti, se zažene v njeno smer. Vihravo dekletce še pokaže rdeč jezik in jo naglo ubere proti trgu.

Iz obeh sličic, ki niso redke, lahko razberemo, kako nezdrav odnos imajo nekateri mladi ljudje do starejših. Nehote se vprašamo, kje so se tega učili. Ali je otrok že sam po sebi hudoben? Ne, nikakor! Otroci so produkt okolja in vzgoje. K okolju štejemo v prvi vrsti najbližje okolje — starše.

Nikakor ne bi hotel trditi, da so starši za tako ravnanje otrok povsem odgovorni. Gotovo so pa največ zakrivi. Na otroka poleg le-teh lahko škodljivo vplivajo slabe knjige, filmi brez vsebine in izprijena družba. Brez dvoma lahko vplivajo na otroka pozitivno ali negativno vsi tisti, ki otroka vzgajajo.

Kaj vpliva na otroka negativno doma, da postane surov?

Če trdimo, da je zglede najvažnejše vzgojno sredstvo v dobrem ali slabem pomenu besede, potem moramo to pribiti tu v družini. Lepa družinska harmonija je balzam za mladega človeka.

Oče je grob, se stalno prepira z materjo in jo celo tudi tepe. Če otroci dolgo časa živijo v takem strupenem družinskem vzdušju, se tudi sami podzavestno nasrkajo očetove arogance in surovosti in to je tisto, kar pravimo, da otrok podeduje. Zato je važno, da starši poznajo samega sebe, se svojih slabih lastnosti zavedajo in jih z veliko voljo pred otroki zatirajo ali jih ne pokažejo.

Če upoštevamo navedeni sličici in si mislimo, da jih je zakrivila le mladolletnikova objestnost, vendar le-teh ne smemo odobravati, saj so kljub temu znak nezgajenega človeka. Družina, kjer so dedki in babice, lahko mnogo opravi. Starši naj prikažejo otroku, da je mlad — toda leta teko! — in tudi on bo star, zgrban. Povejmo otroku, da stavec zasluži vso ljubezen in spoštovanje, saj je v njegovih brazdah zbrana toliko in toliko let težkoga in naporenega dela. Od otrok brezpogojno terjajmo dolžno spoštovanje do domačih in vseh drugih starejših. Le s pravilno družinsko vzgojo in neprestanim preprečevalnim pojasnjevanjem lahko odvrčamo našo mladino od takih, mnogokrat nepremišljenih dejanj, ki kvarijo tudi kulturni izgled naše domovine.

Prj vzgoji naraščajo mnogokrat greše razni mojstri in delovodje, ki se še niso otresli stare miselnosti in so jim vajenci le — oprostite — »živina«. Obkladajo jih z nepremišljenimi izrazi in jih celo tepejo. Ali se potem sploh čudimo, da je o vajencih vedno dosti pritožb! Res je nekaj kriva puberteta, toda prav toliko vzgoja, ki jo nudi mojster. Vajenec ne sme biti za mojstra samo delovna sila, ki mu koristi, temveč tudi doraščajoči človek, ki ga vse lepo dviga.

Povsod moramo računati na zgled, ki lahko dviga mladega človeka. Navajati ga moramo, da bo plemenit, toda, če hočemo to, moramo biti tudi sami taki!

Sličice iz naših vasi in mest so odveč! Kajne? Vsi ste za to! Zato pa prav vsi pomagajmo mladini, ji svetujmo, jo karajmo in ji povejmo: »Vsi bomo stari in vredni spoštovanja!«

Zlatarska obrt ima v Celju dolgo in bogato tradicijo

OB JUBILEJU CELJSKE ZLATARNE

Med celjskim podjetji, ki so sčasoma iz majhnih obratov prerasla v industrijsko dejavnost, je gotovo med najstarejšimi Celjska zlatarna, zato ne bo odveč, če nekoliko spoznamo zgodovino in nastanek tega podjetja, ki je že dolga leta, pa tudi sedaj, med vodilnimi zlatarskimi podjetji v Evropi.

Zlatarsko obrt zasledimo v starih davčnih knjigah že leta 1783 pod imenom mojstra Dicrinisa in leto pozneje tudi pod imenom mojstra Julija Knetza. Pozneje je zlatarska obrt prešla večkrat v druge roke, toda večinoma so jo obdržali v rokah italijanskih priseljencev. Leta 1834 je izvrševal zlatarsko obrt v Celju Jozef Taborinij, ki pa je l. 1844 prodal delavnico Ivanu Pacciaffu. Le-ta je obrt zelo lepo razvil, še bolj pa njegov sin Franc. Sin Franca Pacciaffa je lahko že ustvaril vse pogoje za zlatarsko industrijo. Leta 1890 je kupil hišo nasproti sedanjemu gledališču, jo razširil, preuredil in naselil vanjo delavnico. Leta 1894 je pri tedanjem okrožnem sodišču prijavil novo tvrdko »Prva štajerska draguljarska tovarna«. Franc Pacciaffo je zelo hitro napredoval in imel leta 1905 že 70 do 80 delavcev. Njegov sin Avgust ni prevzel očetovega poklica, zato je podjetje prišlo pod upravo delniške družbe. Le ta pa je zlatarno zanemarila in spravila v propadanje. Precej je temu pripomogla iniciativa bratov Knez, ki sta ustanovila v Celju samostojno zlatarsko tovarno in za družabnika vzela še Avgusta Pacciaffa. Ob prometni nesreči v Trstu je ostal pri življenju le Ivan Knez, ki je podjetje vodil do druge svetovne vojne. Po osvoboditvi je bilo podjetje, kot vsa ostala industrija, nacionalizirano.

K temu kratkemu prezezu razvoja zlatarske obrti v Celju je treba dodati

„Teden prometnih nesreč“

(Nadaljevanje s 3. strani)

Celja proti Trbovljam. Prometne predpise sta kršila oba voznika. Voznik osebnega avtomobila S-5011 ni na križišču upošteval prednosti voznika, ki je privozi iz njegove desne strani. Voznik osebnega avtomobila S-4990 je pa upravljal vozilo brez izpita. Škoda na vozilih znaša okoli 60.000 din, človeških žrtev ni bilo.

Dne 31. I. 1955 ob 19.50 se je v vasi Križevci pri Slovenskih Konjicah na cesti I. reda pripetila težja prometna nesreča. Voznik - amater B - kategorije Šuligoj Ivo je vozil poltovorni avtomobil S-989 v vinjenem stanju. Njemu je pripeljal naproti po svoji desni strani v smeri vožnje voznik C-kategorije Tekavec Franjo iz Ljubljane, ki je upravljal osebni avtomobil S-2004. Na preglednem ovinku je voznik poltovornega vozila zavozil s svoje desne strani in zadel v osebnega. Pri nesreči je bil poškodovan Pirnat Stanko iz Slov. Konjic, materialna škoda na vozilih pa znaša 250.000 din. Do nesreče je prišlo po krivdi voznika Šuligoja, ki je vozil v vinjenem stanju.

še pomembnost in trgovsko plat Celjske zlatarne. Pred prvo svetovno vojno je bila Celjska zlatarna največje tovrstno podjetje v Avstriji in je s svojimi izdelki zalagala vso državo in deloma tudi Nemčijo. V stari Jugoslaviji je bila brez dvoma največja zlatarska firma na Balkanu in tudi danes spada med največja tovrstna podjetja v Evropi.

Po vojni se je Celjska zlatarna močno razširila. Privatnik Knez je zaposloval največ 90 ljudi, medtem ko jih danes dela v podjetju 140. Večinoma so to kvalificirani delavci, kar je sprično vrste proizvodnje razumljivo. Zaposluje 97 kvalificiranih delavcev, 11 polkvalificiranih in 16 vajencev. Podjetje ima dve lastni trgovini, in to v Celju in Beogradu.

Zanimivo je tudi delavsko gibanje v preteklosti med zlatarji. Kot najstarejša industrija z izredno razgledanimi močmi je ustvarila pogoje, da so v tem podjetju zrasli prvi borci za delavske pravice. Celjski zlatarski obrti je zabeleženo več stavk in mnogi revolucionarji v preteklosti izhajajo prav iz tega podjetja.

Celjska zlatarna slavlj danes 110 letnico, odkar je bila ustanovljena v Celju zlatarska industrija, dalje 170 letnico, odkar v Celju poznamo obstoj te obrti. Velik napredek današnjega podjetja najde korenine v dolgi in bogati tradiciji, ki jo ima zlatarska obrt v Celju. Danes Celjska zlatarna nima konkurence, niti po moči, še manj po kvaliteti svojih izdelkov. Trgovsko področje je podjetje razširilo tudi izven Evrope. Svoje izdelke prodajajo v Latinsko Ameriko, Združene države in Kanado, zadnje čase pa se zanje zanima tudi bližnji Vzhod. Tovarna je uredila tudi svoj oddelek na propagandni ladji, ki so jo jugoslovanska podjetja poslala na daljni Vzhod in bo pokazala dejavnost jugoslovanske industrije v vseh pristaniščih do Japonske.

Celjska zlatarna proizvaja zelo širok asortiment nakita, srebrnega jedinega pribora itd. Zlatarna je končno tudi ustanovitelj najmlajše posestrine: tovarne bižuterije »AUREA« v Celju.

Delo, ki ga izvršujejo zlatarji bi po vsej logiki ne smelo biti tretirano kot industrija niti ne kot obrt. Zlatarsko delo dostikrat predstavlja že umetnine, a vsak, ki jo izvršuje, je mojster v pravem pomenu besede. Da Celjska zlatarna skrbi za nadaljnji razvoj zlatarske dejavnosti na celjskih tleh, je razvidno že v tem, da ima v podjetju lepo število vajencev, ki bodo zlatarsko stroko nadaljevali in jo prenesli na bodoča pokolenja. Precej mislijo tudi na razširitev asortimenta proizvodnje. Prizadevajo si, da bi sčasoma obdelovali tudi korale, ki jih sedaj večinoma izvažajo v inozemstvo. Pa tudi drugače morajo v tem podjetju biti stalno na tekočem glede mode okrasov.

V Celju smo lahko ponosni, da imamo podjetje s tako bogato tradicijo, ki je v svetu zelo poznana in ki obeta tudi v bodočnosti lep razvoj. K njihovu jubileju jim čestitamo in želimo še obilo uspehov.

Kotiček za naše žene

MODNE NOVOSTI IN NASVETI

Vsaka od nas žena je rada lepo in okusno oblečena — kaj bi lajale. Zato bomo tudi v naš »ženski kotiček« uvedli modno rubriko, ki nam bo prinašala modne novosti in nasvete. Seveda ne bomo našim bralkam prinašali kake kričče norosti iz Pariza! Saj ni elegantna žena, ki se oblači po zadnjem »kriku mode«, temveč tista, ki je oblečena

okusno in času primerno. Doslokrat je lahko najbolj skromna obleka zelo elegantna.

V tej rubriki bomo skušali ustreči prav vsem — najskromnejšim in najzahtevnejšim. Pomagali vam bomo tudi z nasveti, kako boste iz stare obleke z malo iznajdljivostjo in okusa spel napravili novo.

KAKO ČISTIMO ZAMETNE MOŠKE OBLEKE

Moški sicer niso znani kot sužnji mode, vendar smo v zadnjih dveh letih opazili na cesti »epidemijo žametnih sukničev«. Nekoliko je zanimanje in navdušenje za žametno obleko še pojenjalo, toda marsikateri kupec še kar željno ogleduje v trgovinah bale črtastega žameta, toda se le ne more odločiti za nakup, češ, taka obleka kaj kmalu izgleda ponošena in se le s težavo čisti. V tolažbo teh, ki so svojo ponošeno žametno obleko že hoteli zavreči, in tistih, ki še vedno »simpatizirajo« z žametnim »rekdecem«, pa se ne morejo odločiti za nakup, sem staknila

dober recept, kako se prav lepo osnaži taka obleka.

Najprej obleko lepo skrtajte. Po madežih drgnite z mehko krpo, ki ste jo namočili v vodi, kateri ste dodali nekaj žlic domačega kisa. Če je madež od vina, namočimo krpo v eter. Ko je tako obleka dobro očiščena vseh madežev, jo obesimo nad posodo s kropom. Popolnoma suho razgrnemo nato na desko za likanje in jo zgladimo s svileno krpo, da se žamet lepo sveti.

Za žametno oblačilo je tudi prav dobro, če ga večkrat osvežimo z bencinom. Z bencinom pa moramo zdrgniti vso obleko in krpo večkrat izmenjati. Drgnemo pa nalahno, da žameta ne ogulimo.

Na ta način očiščena žametna obleka bo izgledala kot nova, imela bo prvotni sijaj in tudi madeži bodo izginili.

KAKO NAPRAVIMO DOBRO DOMAČE PIVO

Na 10 litrov vode daj 15 dkg knajpa (celo zrnje), 1 dkg hmelja, pest koruze in 15 dkg sladkorja. To naj vre 2 uri. Ko je ohlajeno, precedi skozi krpo in dodaj 2 dkg kvasa. Po 12 urah natoči tekočino v steklenice, dobro zamaši (po možnosti zapečati zamaške) in postavi na hladno. Po 10 dneh je pivo že pitno, najbolje pa je, če stoji nekaj tednov. Navadno ga delamo že pozimi ali spomladi, da nam bo v vročih poletnih dneh gasilo žejo.

Prav okusna obleka za hladne dni, narjena iz lahkega in mehkega blaga v nejni pastelni barvi. Ovratnik je zašil v obliki šala, ki se poljubno zveže, ali pa samdo ovije okoli vratu. Rokavi so kimono in se nagubajo na roki tako, da so dolžine »tri četrte«.

Vedno živ spomin na pesnika Franceta Prešerna

Pred slošestimi leti, 8. februarja 1849, je v Kranju umrl pesnik France Prešeren, ki je Slovencem zapustil bogato literarno zapuščino in hkrati stori veliko delo v prid nacionalnega prebujanja Slovencev.

Težko bi pri nas našli najpreprostejšega človeka, ki bi Prešerna ne poznal in ne vedel povedati vsaj nekaj njegovih verzov. Spomin na velikega poeta je postal že simboličen in čimboli se odmakajo leta, tem bolj blesti njegovo ime. Prešeren ne zavzema zgolj eno najvažnejših poglavij slovenske literarne zgodovine, temveč je kot oseba in poet zavzel tudi važno mesto v splošni zgodovini slovenskega naroda.

V vseh literarnih polemikah, v esejih in podobnih sestavkih, pa naj zadevajo še tako sodobno tematiko, vedno znova iščemo primerjav z veličino Prešernovega duha in njegove umetniške moči. Zakaj tako, ni težko odgovoriti. Prešeren je bil umetnik velikega formata z izredno veliko širino. Njegova poezija je dejanski odraz takratne dobe, je živva slika življenja in hotenja takratnih ljudi, poleg tega pa dalekosežno pričanstvo o bodočnosti. Prešeren je z enako močjo in prizadeltostjo pisal o ljubezni do Julije kot o ljubezni do svoje domovine in prijateljev. Bil je oster kritik v svojih satiričnih pesnilih in hkrati obujal slovensko zgodovino v epskih pesnilih, ko je bil slovenski narod polisen globoko v senco avstrijske nadmoči.

Velika zasluga Franceta Prešerna je brez dvoma tudi v tem, da je s pisano besedo odkril lepote slovenskega jezika ravno v času, ko so ljudi slovenski intelektualci obupavali in podcenjevali svojo materino besedo, češ da je nesposobna za literarne stvaritve. Velika je njegova zasluga, da je dokazal na področju literaturne, da se podjarmljeni slovenski narod lahko postavi ob strani vsem svobodnim in kulturnim narodom tistega časa in avstrijske Irdivde o nezmožnosti Slovencev brez njihovega mačehovstva postavil na laž.

Slovenci smo na Prešerna lahko ponosni tudi zaradi tega, ker ga lahko vzporejamo z njegovima sodobnikoma Puškinom in Delijem, čeprav sta njuni domovini živeli takrat in poprej veliko bolj samostojno politično in kulturno življenje.

Prešeren ni bil zgolj ogledalo svoje dobe. Njegove pretoške verzve ni navdahnili slučaj, temveč njegovo prepričanje o svetlejši bodočnosti zahranca slovenskega človeka, kar je dokaz, da je globoko čutil s tedanjimi naprednimi idejami, da je bil tudi sam tak. Zato je lahko, previdno za takratne čase, napisal, da se bodo Slovencem dnevi ziasnili, ker je to tako zelo želel, ker so to želeli vsi Slovenci okoli njega in je vedel, da je ta želja začetek velikih dejanj.

Zato se bomo vedno znova zatekali k Prešernu. V dobrih in slabih časih, za vsako priliko je Prešeren napisal bodrilne verzve, ki roljio sinove in hčere Slave k zvestobi do svoje besede in grude ter dramijo ljubezen do svobode.

Tudi letošnji Prešernov teden bo potekal v vzdušju spomina na tega velikega sina slovenske zemlje. Kot so med vojno krvaveli borci z njegovimi pozicijami v rokah in se z njegovim imenom na ustih folkli za svobodo, tako naj danes njegovo ime vzpodbuja k graditvi srečnejše bodočnosti. Ta izgradnja pa je večje povezana z razgledanosijo, z branjem in študijem. Za-

to bomo Prešernov teden proslavili najbolj primerno na ta način, da bomo vzpodbujali ljudi k branju, da jim bomo nudili pisano slovensko besedo. Prešernov teden naj bo leden knjižne akcije in naj pripomore, da bodo naši ljudje še bolj ljubili knjigo in slovensko besedo v njej, ki jo je veliki pesnik pred enim in pol stoletjem s tako ljubeznijo zavil v verzve.

Prešernov teden in Prešernova družba

V Prešernovem tednu bodo te dni tisoči Slovencev obnovili svoje članstvo v Prešernovi družbi, pristopili pa bodo tudi tisoči, ki doslej sami še niso naročali knjig. Želeti moramo, da nobena slovenska hiša ne ostane brez njih. Za 300 din članarine bodo člani v mesecu novembru 1955 prejeli naslednjih pet lepih knjig:

1. **Ivan Potrč: Zločin.** Ta roman opisuje pretresljivo človeško dramo, ko je v l. 1929 šestojanuarski režim na strahotni način dal ob naši severni meji na Kobanskem ubiti dva vodilna naša revolucionarja Djakovića in Hačimovića. Roman se odigra v pičlih dveh dneh, ko rablja oba zmrcvarjena tovariša iz Zagreba vodijo v smrt. Kaj doživita pri tem vsak zase in oba skupno, to nam z veliko umetniško silo obnavlja pisatelj, ki je več kot tri leta zbiral material za to knjigo.

2. **Vekoslav Kaleb: Čar prašine.** Ta iz hrvaščine prevedena povest mladega pisatelja nam pripoveduje o dveh junakih, ki sta Dečko in Goli. Prvi je splitski dijak, drugi pa mlad borec, in oba skupno iščeta svojo divizijo, ki se je umaknila. Pri tem stradata in trpita, postajata prijatelja, srečujeta ljudi. Avtor je mojster v slikanju značajev preprostih ljudi.

3. **Anton Ingolič: Deček z dvema imenoma.** Ta mladinska povest bo zanimala tudi odrasle, saj obravnava usodo slovenskega otroka, kakor sta Pirečnik in Zagožen. Med vojno od doma v tuje okolje odpeljan doživlja tak otrok marsikaj in tudi težke notranje boje, ko se pričneta zanj boriti dve materi. Zaplet doseže svoj višek pred sodiščem, kjer pride do izraza tudi politična problematika.

4. **Gustav Šilih: Vzgoja naših otrok.** V tem delu našega uglednega pedagoga bodo starši in vzgojitelji našli jasne odgovore na množico vzgojnih vprašanj, kakor se v življenju dnevno porajajo in kakor se naj rešujejo v socialistični družbi, ki ji je skrb za mladino in njeno vzgojo ena izmed prvenstvenih nalog.

5. **Koledar za leto 1956** bo še obsežnejši, pestrejši in vsebinsko popolnejši od letošnjega. Nudi nam bo tudi pripevke najboljših avtorjev tako na leposlovnem, poljudnoznanstvenem in družbenem področju, razgled po domovini in svetu. Pri tem bo bogato ilustriran.

Za posebno doplačilo 50 din bodo člani lahko prejeli še knjigo »Zdrav človek v zdravem okolju«, ki bo vsebovala razprave številnih naših zdravstvenih delavcev o vplivih in pogojih, ki so povezani z našimi zdravstvenimi razmerami. Zagotovimo si že v Prešernovem tednu te lepe, zanimive in koristne knjige po izredno nizki ceni! Pri tem bomo deležni tudi pravice sodelovanja pri velikem nagradnem žrebanju, ko bo PD poklonila nagrade v večmilijonski vrednosti svojim članom ob desetletnici naše narodne osvoboditve in družbinega obstoja.

V KOZJEM ŽELE KMETIJSKO SOLO

Lansko leto se kmetijska šola v Kozjem ni kaj prida obnesla. Res jo je obiskovalo 28 mladincev, kateri so tudi končali prvi letnik, vendar so bili ob zaključku leta precej razočarani. Bilo ni nikakršnih izpitov, niti niso dobili izpričeval, mladinci pa bi le radi imeli v rokah dokaze, da so šolo obiskovali in zaključili. Okrajna zadruga zveza je bila zadolžena za strokovni kader, ki ga pa največkrat ni bilo. Priskočiti so morali na pomoč domači učitelji, ker se višji kader iz Celja za to šolo ni zadostno zanimal. Zato se je pa letos za kmetijsko šolo javilo samo 16 mladincev in s tako malim številom, pravijo, da se ne izplača začeti tečaja. Starši otrok, ki bi se sicer zanimali za kmetijsko šolo, so zaradi tega nejevoljni in bi želeli, da bi kmetijska šola v Kozjem vendarle obstajala. Skrbni starši imajo prav, saj moramo pomisliti, da bo kozjanska komuna predvsem kmetijska komuna in bo zaradi tega še prav posebno potrebovala teoretično in praktično izšolani kader.

V srcu Šumadije

(Nadaljevanje in konec)

Kar zadeva praprot pri prodaji kmetijskih pridelkov so Šumadinci veliko bolj spretni od našega slovenskega kmeta. Prodajo vsako malenkost, čeprav za majhen denar, ki pa ga ne nosijo v listnici, temveč za svojo, iz grobega domačega platna narejeno srajco. Letos je bilo na trgu na kupe lubenic, ki pa so bile sorazmerno precej drage. V izkupičku za en voz prodanih lubenic je nesel kmet domov mastne tisočake, ki jih skopuško čuva, namesto da bi si z njimi izboljšal življenje.

Na Kličevcu, pol ure iz mesta, sem vprašal kmeta, če mu kmetija prinaša kaj prida dohodke.

»E, bogami,« je dejal, »za lubenice in žganje sem dobil lansko leto čez šest sto tisoč dinarjev.« — To so dohodki, ki o njih naš kmet še sanjati ne more. »Kaj boste s tolikim denarjem?« sem ga pobaral. »Kaj? Če hčerki ne pripravim pet sto tisoč dinarjev dote in poštene bale, je ne bo nihče pogledal,« mi je odgovoril kratko z zadržanim nasmehom.

Ta dolina ob Kolubarju je pretežno kmetijskega značaja. — Kmetije goje majhno bosensko ovco in domače kolubarsko govedo, ki je podobno majhni bosenski buši. Tudi konj imajo precej, vendar mešanih plemen, ki ne predstavljajo posebnega pomena za njihovo gospodarstvo.

V vsem Valjevu sta dve majhni cerkvi, in sicer ena pravoslavna in druga katoliška. Toda še ti dve sta ob nedeljah skoraj prazni. Čeprav so Šumadinci še mnogo bolj zaočali od nas Slovencev, so v tem pogledu naprednejši od nas. Prišli so do spoznanja, da jih je cerkev vseskozi izkoriščala, med zadnjo vojno pa neusmiljeno uničevala, zato so ji ljudje obrnili hrbet. Ob nedeljah gredo kmetije raje na konjske dirke, kakor pa v cerkev, ki so v Valjevu skoraj vsako nedeljo popoldne.

Posebno zanimiva je stara šumadinska kmečka občet, ki jo prirejuje tudi v mestu z vso njeno tradicionalnostjo. Vsi sorodniki in znanci se ob tej priliki zberejo skupaj na vozovih, s katerimi se po opravljenem ceremonialu v

cerkvi v dolgi procesiji vozijo sem in tja po mestu ter vzkljkajo: Svatba!... Svatba!... Kjer se jim zdi najbolj pripravo mesto in to je največje v centru mesta — če je svatba količkaj bogata — se vozovi ustavijo, cigani, ki so ob tej priliki vedno pri roki s svojimi gosli, zagodejo staro srbsko kolo in tu sredi ceste svatje plešejo in pojejo včasih po celo uro in še več. Vsak povabljenec, ki pride na ohcet — a teh je včasih čez sto — prinese v dar majhno pečeno prase in liter ali dva slivovke. To goro mesa, ki ga zdevajo v gorenjski mentrgi podobno mizo, jedo s sosedi ves teden. Tako se konča stara šumadinska kmečka ohcet.

V mestu vidi človek zelo elegantno oblečene ljudi, pravo nasprotje temu pa so še sedaj toliko priljubljene srbske šajkače in opanke, ki jih je mogoče videti na vsakem koraku. Na splošno so ženske mnogo bolj oblečene od moških. Če jih človek opazuje, se mu zdi, da kar tekmujejo med seboj, katera bo imela lepše ukrojeno obleko. Skoraj vse pa imajo obarvane ustnice. Ni redkost, da vidite na ulici boso ciganko z mastnimi, kot oglje črnimi lasmi, vendar našminčkano. Kaže, da jim je to zelo všeč. Njih slaba lastnost pa je v tem, da te za vsako malenkost obsujejo z poznanimi srbskimj kletvicami.

Ogledal sem si mesto in obhodil precej vasi v okolici Valjeva. Videl sem da se Šumadinci zavedajo, da stoji pred njimi nova doba, v kateri bo moral leso brano zamenjati traktor, da bo hektarski donos še večji kot je. Videl pa sem tudi, da je v njihovih šumadinskih srcih še vedno njihov stari, borbeni ponos iz neizmerne ljubezni do svoje domovine. Povsod in vsak dan se sliši pesem:

»Šumadija rodni kraju,
u tebi je ko u rajju,
Ti nam daješ lepe momke:
crnooke i visoke...«

Ta pesem jih spremlja na vsakem koraku in brez dvoma so nanjo zelo ponosni.

Tone Zagorc.

Abonma koncerti

Glasbena šola v Celju je — kot že znano — v jeseni začela s poskusno organizacijo abonma koncertov. Ker je bil odziv občinstva dovolj velik, smo mogli pridobiti še več kvalitetnih gostovanj. Koncert pianistke Melite Lorković bo gotovo poslušalce zadovoljil v največji meri. S tem koncertom bo zaključen cikel prvih štirih koncertov v sezoni. Ob primernem obisku bo Glasbena šola priredila še štiri abonma koncerte: 9. marca violinist Karlo Rupel in pianist Marijan Lipovšek, 25. marca pianistka Edith Farnadi z Dunaja, ki bo izvajala skladbe Liszta in Chopina, 29. aprila violinist Walfisch iz Londona in 11. maja svetovno znani čelist Antonio Janigro. Načrt, ki presega v pogledu kvalitete vsa dosedanja koncertna gostovanja v Celju, bo gotovo vabljiv ne le za ljubitelje glasbe, ampak tudi za širši krog kulturnih Celjanov. Glasbena šola še nadalje sprejema abonente v želji, da nudi najširšemu krogu ljudi visok umetniški užitek. Cena abonentskih vstopnic je izredno nizka, kar pa je omogočeno le na ta način, da prispeva sredstva z največjim razumevanjem za našo kulturno rast. Ljudski odbor mestne občine in Ljudska prosveta v Celju, Celjani, propagirajte obisk abonma koncertov!

Glasbena šola v Celju.

Na sliki Melita Lorković, profesor na Akademiji za glasbo v Beogradu, ki koncertira januarja v Belgiji in Svici, priredi v Celju klavirski večer, dne 16. februarja 1955

V Celju smo dobili novo čitalnico

Marsikdo še ne ve, da imamo v Celju poleg centralne Ljudske knjižnice še eno, to je **Študijsko knjižnico**, ki že deveto leto posluje v **Celjski grofiji**, poleg Mestnega muzeja. Ta, po svojem obsegu že dokaj bogata knjižnica sicer ne služi zabavi in razvedrilu, marveč samo resnemu študiju raznih vej znanosti in mnogih strok.

Poleg vseh dobrih lastnosti pa je imela le to slabost, da ni imela čitalnice. Mnogo je namreč revij in knjig, ki se ne morejo izposojati na dom, ker jih različni interesi stalno rabijo. Revije v domačem in tujem jeziku, slovarje, leksikone, zemljevide itd., je mogoče samo prelistati in jemati iz njih podatke le v čitalnici. Te pa doslej ni bilo. Zato je njena ustanovitev neprecenljiv kulturni dogodek. Odprli so jo v sredo, 2. t. m. po dolgih pripravah. Treba je bilo najprej dobiti prostor, kar se je izvršilo z začetkom adaptacije celotne Grofije. S tem smo pridobili nekaj novih prostorov za razširitev študijske knjižnice.

Čitalnica ima 18 sedežev in moderno opremo, tako da bo študij v njej kar prijeten. Pozneje bo treba misliti tudi na nadaljnjo razširitev. Ze ime knjiž-

nice nam pove, da so vse knjige, tudi leposlovnne, namenjene samo za študij, ne pa za zabavo. Med bralcji najdemo v njej prosvetne delavce, inženirje, pravnike, tehnike, trgovce, politične in kulturne delavce, zdravnike, ekonomiste, visokošolce in srednješolsko mladino. Vsi se zatekajo vanjo z namenom, da se v njej o čem pouče in pridobijo znanje izkoristijo pri svojem študiju ali v raznih poklicih.

Študijsko knjižnico ne obiskujejo le Celjani, marveč tudi mnogi ljudje iz obširne celjske okolice. Prav zaradi tega je nova čitalnica tako velikega pomena. Ker bo odprta dopoldne in popoldne, se je bodo lahko posluževali vsi v svojem prostem in izvenslužbenem času.

V študijski knjižnici se bo življenje in delo s čitalnico šele začelo, čeprav je vsa leta po ustanovitvi nudila vse, kar je mogla. In še brezplačna je. Ljudskemu odboru mestne občine Celje gre torej vse priznanje za njeno vzdrževanje, čeprav stane občino že sedaj letno 2,9 milijona din. Nič zato. Denar je dobro naložen. Saj je ves gospodarski in kulturni napredek ljudstva odvisen od splošnega in strokovnega znanja.

Ljudski oder sredi sezone 1954-55

Statistično poročilo o delovanju »Ljudskega odra« za preteklo koledarsko leto (1954) pravi, da so celjski gledališki amaterji, med katere lahko zadnji čas pršteavamo poleg že znanih imen iz sodobnega celjskega gledališkega življenja sploh vedno več novih, mladih moči iz vrst delovnega človeka, nastopili z 8 odrskimi deli 30-krat, od tega 4-krat v celjski okolici. Vse predstave je gledalo 6776 ljudi, povprečno na predstavo torej 228 ljudi. Izdatke za vso to aktivnost, ki niso znašali niti 900.000 din, je »Ljudski oder« kril v 37 % z lastnimi dohodki (22 % vstopnina, 15 % oglasi podjetij), t. j. z lastnim delom in lastno iniciativo, v 63 % pa s prispevki LOMO. V tekoči sezoni (1954-1955) pa so celjski amaterji dali že 5 premier (»Sedmorico v kleti« — naštudirano posebej v praslavo »Stajerska v borbi«, »Peg, srček moj«, »Vozel«, »Igro o bogatini in zdravilnem kamnu« — naštudirano za novoletno jelko, »Dobri vojak Švejk«), sedaj pa pripravljajo že šesto in sedmo premiero; vsa ta dela so predvajali že 24-krat, gledalo pa jih je 5853 ljudi ali povprečno 277, t. j. dobrih 33 % več kot v pretekli sezoni.

Te številke seveda še daleč niso program in cilj naših amaterjev, kažejo pa na kulturno-politično upravičenost obstoja »Ljudskega odra«, pa tudi na njegovo življenjsko sposobnost. Predvsem navedene številke kažejo na cilj, v kolikor se nanašajo na gostovanja. — »Ljudski oder« bo docela opravičil svoj obstoj šele v trenutku, ko bo zabeležil večino svojih predstav v celjski okolici.

Cilj celjskih amaterjev pa je tudi ustanovitev izposojevalnice gledališke garderobe, ne zaradi »konkurence« ljubljanski izposojevalnici, temveč zaradi živih potreb ostalih amaterskih odrov, ki jim ljubljanska izposojevalnica kljub svoji najširši delavnosti ne uspe več v zadostni meri zadostiti. Ze danes se obračajo s prošnjami za številne rekvizite na »Ljudski oder« kot na neko najbližje osrednje amatersko gledališče mnogi podeželski odr. Večja obratna sredstva bi realizacijo tega namena le pospešila. Če za nič drugega,

... a nam jo je Dobri vojak Švejk požrl«

V zadnji številki našega lista je — on poročal o uprizoritvi komedije »Srečni dnevi«, ki so jo pripravili dijaki I. gimnazije. V poročilu toži, da so prideditelji nameravali imeti premiero že dne 10. I. t. l., a jim »jo je Dobri vojak Švejk požrl«, in šele na številne prošnje da jim je uspelo dobiti dvorano. (Tu je mišljena dvorana »Ljudskega odra«.)

Ne bi se ustavil ob tem, gotovo samo enkrat premisljenem zapisu, če ne bi le-ta zadel naklonjenosti in uvidenosti gledaliških amaterjev »Ljudskega odra«. Namreč, da bo stvar jasnejša, bodi k reklamiranemu zapisu zapisano tudi tole: dvorana oziroma oder sta bila dijakom brez posebnih prošelj načelno objubljena, še preden so sami prav vedeli, kdaj bodo imeli premiero. Toda mladi prijatelji gledališča so smatrali za potrebnejše, da naroče najprej lepake in se šele nato, ko so ti z datumom

10. I. t. l. že ležali v ekspeditu tiskarne, potrdili k razgovoru glede najema dvorane. Na njihovo nesrečo so prav tiste dni potekale v dvorani zadnje vaje in tehnične priprave za »Švejka« in tako jim je predvideno premiero po njihovem »požrl« Švejk, ne pa lastna nepremišljenost. No, dvorana je bila vendar — v očitno zadovoljstvo zastopnika prirediteljev — dana na razpolago takoj po premieri »Švejka« za polne štiri naslednje dni, in sicer za minimalno pristojbino, ki jo lahko dopusti od prostovoljnega nadurnega dela in od podpore živeče amatersko gledališče, in uprizoritev dijakov-amaterjev je tudi uspela — tako v njihovo zadovoljstvo, kakor v zadovoljstvo občinstva pa tudi amaterjev »Ljudskega odra«, ki se vedno vsele uspehov ostalih amaterjev. Toda, kljub vsemu: reklamirani zapis ni primerno priporočilo za dvorano v bodoče.

iz Celja ...

... in valedija

Vlomilcem na Bregu na sledi

V zadnji številki našega lista smo poročali o drznih vlomnih tatvinah na Bregu, ki jih je v eni noči izvršila tolpa neznanih vlomilcev. Prebivalcev mesta se je polastilo zaskrbljenje, ker so se v zvezi s temi vromi raznašale razne vzemirajoče vesti, tako na primer o uspavalnih praških, ki jih vromilci razpršijo po stanovanju in s tem povzročijo, da jih speči ljudje ne slišijo in da tako lahko mirno izvršijo svoj tatinski posel. Vse te govorice pa so brez podlage.

Kriminalistični organi v Celju so bili noč in dan in so še na delu, da čimprej spravijo vlomilsko tolpo za zapah. V tem oziru je posebno pohvaliti dva organa LM, ki imata največ zasluga, da so že po petih dneh prijeli nekaj storilcev. Pa tudi ostali ne bodo ušli, ker LM tesno zasleduje njihove korake in njihovo delo v tej kriminalni akciji. Morda nam bo možno že v prihodnji številki o tem kaj več poročati.

M. C.

CENE NA CELJSKEM TRGU

V tem tednu so bile naslednje cene na celjskem trgu:

	Social. sektor	Privatni sektor
Krompir	16—18	—
Cebula	40—50	50—70
Sveže zelje	30	40
Kislo zelje	50—54	40—50
Kisla repa	—	30
Ohrovt	20—30	40
Fižol (nizek)	—	60
Fižol (visok)	86—90	70—80
Solata	50—60	60
Spinača	50—80	200
Cvetača	30—65	—
Korenček	35—40	60
Motovilce	150	150—200
Radič	—	200
Petršilj	50—70	70
Pesa	35—40	40
Cesen	100—130	100—160
Jabolka	44—55	50—60
Suho sadje (masl.)	125	—
Suhe slive	120—130	—
Suhe smokve	156—200	—
Orehi v lupinah	150—165	—
Orehova jedra	570	540
Limone	320	—
Pomaranče (intervencijske)	190	—
Mleko	30	30
Surovo maslo	—	400—500
Smetana	—	160
Skuta	—	120
Jajca	—	14—16
Perutnina komad po	—	300—500

CELJSKI DIJAKI SO OBISKALI STORSKE ZELEZARJE

Pred nedavnim so imeli železarji v Storah v gosteh dijake 7. in 8. razreda II. gimnazije iz Celja, ki so si, razdeljeni v skupine, ogledali delo v tovarni. Člani kolektiva so mladim obiskovalcem do podrobnosti razložili potek in način proizvodnje. Dijaki so se lahko prepričali, da je v novi socialistični državi bilo v Storah mnogo storjenega in korist večje proizvodnje, boljših delovnih pogojev in za življenjski nivo delavcev samih.

ZIVINOREJA V STANOVANJSKEM BLOKU NA LJUBLJANSKI CESTI 20

Stranke v hiši na Ljubljanski cesti 20, ki jih je 45 s približno 150 prebivalci, se pritožujejo, da ima mesar Černič Franc pravcato farmo prašičev, rac in kokoši, da kuha hrano za te živali kar v kuhinji in s tem širi neprijeten vonj po vsej zgradbi in s tem v zvezi povzroča tudi nesnago v hiši in njeni okolici.

To poslopje verjetno ni več v pasu, za katerega je LOMO prepovedal gojenje domačih živali, toda ker je stanovanjska zgradba res tako velika, bi bilo treba razširiti prepoved tudi na take zgradbe in dovoliti rejo prašičev, kokoši in podobnih živali samo tistim, ki so izven središča mesta in zase v svojem vrtu, čisto privatno v zaključnem prostoru.

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

Prvo predavanje iz ciklusa: Uvodabljajoča umetnost skozi stoletja bo imel v ponedeljek, 7. februarja ob 19. uri na učiteljski prof. Milan Lorenčak. — Tema: Razvoj umetnosti od prazgodovine do Rimljanov. — Skioptične slike!

Prvo predavanje iz ciklusa: O glasbi bo v torek, 8. februarja ob 18,30 na učiteljsku. Profesor Ferilnc Boris bo govoril o temi: Uvod v glasbo in bštvo glasbe. — Gramofonske plošče!

Prvo predavanje iz ciklusa: Predavanje o tehnikah bo v torek, 8. februarja ob 19 na učiteljsku. — Govoril bo ravnatelj Jakhel Franjo. — Polzkusi!

Učiteljske predavanja bo dnevno v pisarni učiteljskega in v Centralni ljudski knjižnici med uradnimi urami ter pred pričetki posameznih predavanj.

Predavanje: O francoskem kmetu bo v francoskem jeziku v četrtek, dne 10. februarja ob 19,30 v predavalnici na učiteljsku. Predaval bo Jean Michel Leclercq, profesor-ilektor francoskega jezika na ljubljanski univerzi. Kratak povzetek vsebine predavanja v slovenskem jeziku bo podal prof. dr. Karel Zelenik, Skioptične slike!

PATROLNI TEK S STRELJANJEM V CELJU

Zanimanje za patrolni tek s streljanjem, ki ga redno vsako leto prireja v Celju Mestni strelski odbor in JLA, je vsako leto večje. Tako se je tudi v nedeljo, dne 30. I. 1955 zbralo pred skvropo na startu precejšnje številu gledalcev, ki so z zanimanjem zasledovali ogročene borbe za prva mesta med moškimi in ženskimi ekipami na patrolnem teku s streljanjem, ki ga je tokrat organiziral še drugo leto celjska garnizija v počastitev obletnice ustanovitve VII. srbske brigade, pod katere sestavi spada ta garnizija. Tudi tokrat so se pomerili med seboj večni rivali: SD »Tempo«, SD »Cinkarna«, SD »Ivo Loba Rihars«, SD »Metkas«, SD »Belone«, SD »Rozmarna« iz Laškega ter ekipe JLA. Vsega skupaj je teknovalo 14 ekip.

Glavni temu, da so bile tehnične priprave pomembne, so bili doseženi odlični rezultati. — Moški: 1. SD »Tempo« (Dobovnik Marijan, Tržan Jože, Apat Franc) 121 — 7,29; 2. SD »Cinkarna« I. 109 — 7,16; 3. SD »Cinkarna« II. 88 — 7,49. — Ženske: 1. SD »Tempo« (Svetlin Iva, Skočir Ivica, Vrhli Aleška) 75 — 6,75; 2. SD »Ivo Loba Rihars« 83 — 6,17; 3. SD »Tempo« II 37 — 5,34.

Zastopnik garnizije Celje tov. kapetan Rade Zlokapa je podelil zmagovalnim ekipam SD »Tempo« prehodna pokala, ostalim pa več praktičnih daril. — C. D.

KLUB PRIJATELJEV ŠPORTNIH PSOV

Je bil osnovan lani in je imel preteklo sredo prvi redni letni zbor. Iz pesteriga dnevnega reda poročil in živahne razprave, v katero so posegali vidni strokovnjaki, je bilo razvidno, da je takšno društvo potrebno in velike splošne koristi. Zastopnik republiškega društva tovariš inž. Zemljič je podal dobro zajeto poročilo in odgovore na razna vprašanja. Nato je bil izvoljen upravni in nadzorni odbor s predsednikom Francetom Jakštom na čelu. Med drugim so sklenili, da bodo gojili le čistokrvno pasmo, je pravilno vzgojili, da bo lahko koristila družbi in naši armadi v primeru potrebe.

Vabimo ljubitelje teh živali za pristop in sodelovanje!

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 22. do 29. I. 1955 je bilo rojenih 45 dečkov in 31 deklic.

Poročili so se: Jožef Križnar, mlilnič iz Celja in Agata Brilec, učiteljica iz Svetine; Ciril Dečman, mizarjski obratovodja in Terezija Cvetličar, krojaška poslovodkinja, oba iz Celja; Franc Suhec, delavec iz Hotize in Marija Medved, delavka iz Celja; Silvester Podgoršek, pleskarski pomočnik in Daroslava Fišer, bolniška streljarka, oba iz Celja; Ivan Lorgar, komercialist iz Celja in Alojzija Skale, učiteljica iz Poljčan; Rudolf Resnik, gostilničar iz Kozjega in Olga Albert, gostilničarka iz Lopace, občina Lesično.

Umrli so: Ana Sek, posestnica iz Radmirja, stara 54 let; Elizabeta Brenk, otrok iz Tratne, občina Slivnica pri Celju; Ana Klavžar, gospodinja iz Celja, stara 78 let; Alojz Stožir, poljedelec iz Smartnega v Rožni dolini; Anton Kumer, upokojenec iz Skale, star 51 let; Amalija Sivak, krojaška pomočnica iz Turinjske, občina Desinič; Marija Rebov, gospodinja iz Celja; Katarina Zidar, gospodinja iz Osence, občina Store, stara 84 let.

Zanimanje za občni zbor SZDL Šmartno ob Paki

Zadnji ponedeljek zvečer so se sešli legatate za nov komunski-občinski odbor. Ce bodo vsi odborniki bivših vaških odborov storili svojo dolžnost, kakor je bilo to na seji domojeno, lahko pričakujemo prav lepo udeležbo.

»LOV NA MAČJE REPE«

Lovci imajo urejeno neke vrste točkovanje za pokončavanje škodljivcev. Kako je ta reč urejena ne vemo, toda vsak lovec, ki škodljivo žival ubije, mora dokazati, da je to storil in mu pripíše nekaj točk.

Škodljive divjačine je veliko. So tudi divji psi brez gospodarjev ali pa prijavljeni čuvaji, ki pokončujejo divjad. To so škodljivci, ki jih lovci preganjajo. Naposled so tudi med mačkami take, ki lovijo divjad.

Toda borba za »točke« je zavedla lovca K. R. iz Pariželj, da je začel sekati repe živim mačkam kot dokaz, da je pokončil škodljivko, ki pa drugače še naprej živi in lovi izključno miši. Da je to nečloveški postopek, je popolnoma jasno. Zakaj žival mučiti, če je prepričan, da je škodljivka. Poleg tega pa mirno gleda, kako psi čuvaji njegovih sorodnikov neovirano preganjajo in lovijo gozdno divjad.

Podoben primer se je zgodil tudi v Vrbnem pri Šentjurju. Lovske družine bi morale take stvari preprečiti in kaznovati.

IZ KOZJEGA

Zanimivo predavanje

Zadnje nedeljo je predavala na pobudo odbora kmetijske zadruge na tukajšnji Ljudski univerzi tovarišica inž. Legiša iz Zalca. Predavala je o sadjarstvu, o negi sadnega drevja, škropljenju in gnojenju. Poslušalci so res z velikim zanimanjem sledili izvajanju predavateljice. Tokrat se nikomur ni mudilo domov in vsi so vztrajali do konca. Udeležba je bila prav lepa, saj se je udeležilo predavanja 68 sadjarjev. Predavateljica je obljubila, da nas bo ponovno obiskala sredi februarja. Takrat pa nas bo seznanila podrobneje z novim sadnim izborom in s pravilnim gnojenjem z umetnimi gnojili.

Invalidi so zborovali

Popoldne istega dne pa je polagal odbor ZVVI svoj obracun o delu v preteklih poslovnih dobi. Delo je bilo kar zadovoljivo, kajti članstvo je z malimi spremembami ponovno izvolilo stari odbor s tovarišem Alojzom Hudoklinom na čelu. Mož, ki je 100% invalid, predseduje organizaciji že od njene ustanovitve.

Na zboru se bili navzoči tudi predstavniki SZDL in tov. Slavko Vrtačnik, ki je zastopal okrajno zvezo. Pravilno je, da se takih občnih zborov udeleže tudi zastopniki SZDL, kajti prav oni so prvi poklicani, da zasledujejo delo vseh organizacij v kraju samem.

Organizacija šteje 79 članov, od teh je naročenih na Invalidski vestnik 50 članov.

Zelimo organizaciji, ki skrbi za svoje članstvo pa tudi za otroke padlih borcev z vso požrtvovalnostjo, tudi v bodoče obilo uspehov.

IZ DOBRNE

V nedeljo je bil občni zbor Rdečega križa. Med drugim je odbor RK razdelil poplavljenecem pakete ameriške pomoči.

Ljudske univerze so po vaseh v teh zadnjih letih močno uveljavljajo. Takšen način razlaganja dogodkov in življenja po svetu je nujen za našega kmeta in delavca. Skratka — človek se mnogo nauči. V našem kraju je to že drugo predavanje. V poslednjem je profesor Marčič povedal o prehrani ljudi po svetu. Predavanje je bilo sicer slabo obiskano, komaj 33 ljudi je bilo, in sicer je bilo med njimi komaj nekaj kmetov oziroma kmečkih ljudi.

Ljudska univerza bi pač morala imeti predavanja na nedeljo, da bi se jih udeležili tudi tisti ljudje, ki ne berejo časnikov in vedo o svetu prav malo.

Pred nekaj dnevi je bil redni občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva. V preteklem letu so člani PG Dobrna sklenili, da bodo stavbo, ki jim je bila dodeljena, preuredili v novi gasilski dom do meseca julija 1954, kar pa jim je enomogočila poplava.

Člani PG Dobrna pa so ravno v preteklem letu pokazali svojo požrtvovalnost in organiziranost na vseh področjih, zlasti pri izgradnji nove šole in pri KUD »Kajuh«, kjer sodelujejo v dramskem in pevskem odseku. Gasilci bodo v tem letu na potoku Dobrnica napravili dve zapornici, da bi v primeru požara bilo dovolj vode. Med drugim so člani tudi predlagali, da se strojnega in šoferskega tečajno udeleži po en član.

Arlič Eda

Miško:

O, ti šmentani ples!

Predprodaja vstopnic z istočasno rezervacijo sedežev bo v prostorih društva od 31. jan. do 4. febr. 1955 od 17. do 19. ure ...

Da, da, to ni kar tako, če že kakšnih 10 dni pred 31. januarjem dobiš vabilo za tradicionalni ples! Tudi Bonifacijo in Zofijo se je kar smejalo, ko sta ga prejela. In vsi načrti, ki so temu sledili! Kaj bo Zofija oblekla, s kom bodo šli, kje bodo sedeli, da Bonifacij ja ne bo pozabil 31. pravočasno biti pred vrati društva itd. itd.

Kot bi trenil, so minili, sicer tako dolgočasni dnevi letošnje zime. Zdal je bil tu željno pričakovani 31. januar! Seveda, še to je treba prirediteljem priznati, da so bili res uvideni in upoštevali žepne razmere Bonifacija in njemu enakih. Saj, ko bi bil začetek predprodaje, recimo 29. januarja, bi si vse boljše sedeže in mize lahko izbrali le petični državljani. Toda ne, to so res prava ljudje!

Z bujnimi načrti v glavi in potrebnimi 460 dinarji v roki je Bonifacij točno ob napovedani uri vstopil v društveno pisarno. Malo ga je že pogrelo, ko je videl cel klopčič ljudi okrog mize, kjer je bilo dobiti tako težko pričakovane vstopnice. Znoj pa ga je začel obliavati, ko je preko kakšnih 15, pred njim stoječih ljudi čul glasove v dvorani ni več, »na balkonu še nekaj«, »novi Klub poslancev je krasno prenovljen in podoben«. »Tristo zlodjev, kako je to mogoče!« Pogleda na uro — ne, ni zamudil. Pretuhta datum — ne, saj je vendar ponedeljek, 31. januarja! »Ne, ne, saj to ni mogoče« se je tolažil, »najbrž napačno čujem ... In s to, vendar nič kaj prepričljivo tolažbo, je dočakal usodni trenutek, ko se je preiril do mize in si priboril zadnji dve in — razumljivo — najslabši vstopnici za balkon.

Tako je za 460 dinarjev lažji in za 2 vstopnici težji stopil pred svojo, nestrpo čakajočo Zofijo. »Nič kaj prida, le balkon sem še dobil«, je jedva iztisnil iz sebe, pa že to je bilo več kot dovolj, da se jih je nalezal za vseh minutih 15 let srečnega zakona! »Tebe kam poslati ... Ti boš kaj dobil ... Seveda, ko se pustiš posod odrediti ... Seveda, ko si z vsem zadovoljen, ko le doma govoriš, tam ko je treba pa nič.« itd. itd. se je vsulo nad njegovo osvelo glavo ... Torej, namesto sreče in zadovoljstva, sama nesreča, kreg in nezadovoljstvo zaradi tega salabolskega, tako željno pričakovanega tradicionalnega plesa!

Vendar Bonifacij ne bi bil to, kar je, če bi se zadovoljil le z dejstvom, da je ob samem začetku predprodaje dobil le še bedne ostanke. Poizkusil je postati detektiv in skušal priti zavezi do dna, če že zaradi ničesar drugega ne, vsaj zato, da pred svojo Zofijo dokaže, da ni kriv te nesreče. In ker je bilo njemu enakih precejšnje število, je kaj kmalu izvedel, da so si člani upravnega odbora društva med burnim prepričev 29. jan., točno ob 17. uri začeli med seboj za sebe in svoje znance »deliti« mize v dvorani ... Tako, s tem je bila njegova družinska čast oprana in z ljubljeno Zofijo sta se zopet pobotala.

Prav tajno pa mu je le še vrela po glavi. »Krščen duš, to pa mora biti salabolsko številen upravni odbor društva, da so se komaj zrinili v dvorano in še za nekaj miz na balkon« je tuhtal sam pri sebi. Sedaj pa živi s skromnim zadoščenjem, da bo 5. februarja 1955 lahko z balkona, to je iz ptičje perspektive, videl vse člane upravnega odbora, študiral njih postave, barvo las, izraz obraza in vse ostalo, kar pač b opazovanju takšne vrste spada, kar b mu bilo onemogočeno, če bi bil dobiti tako zaželena 2 sedeža v dvorani ...

KRONIKA NESREČ

12 letna Virjent Marija iz Gotovelj je pri smučanju padla in si poškodovala pravo nogo.

Gozdni delavec Rastočnik Franc iz Radegunde pri Mozirju je v gozdu podiral drevje. Deblo mu je padlo na nogo in mu jo zmečkalo.

Štiriletni Piki Zlatko iz Čreta se je s kropom opeknel po obrazu in vratu.

Upokojenec Gajšek Ivan iz Ljubečne si je pri padcu poškodoval nogo.

Pri padcu si je zlomil roko otrok Lednik Vojko z Mariborske ceste.

Pri smučanju je padel in si zlomil nogo 12 letni Primožič Silvo z Dečkove ceste.

Triletna Slavica Brečelj iz Smartnega v Rožni dolini se je igrala v veržico od ure in jo pogoltnila.

Pri smučanju si je poškodoval nogo 10 letni Edj Cokan iz Kal pri Ponikvi.

Delavec Klajnšek Alojz iz Skofje vasi je padel z gospodarskega poslopja. Pri padcu je dobil poškodbe na nogi.

Upokojenec Krušič Franc iz Celja si je pri padcu poškodoval nogo.

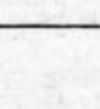
Pri padcu se je poškodoval tovarniški delavec Jazbinšek Franc iz Celja.

VI. tradicionalni ples „DIT“

v Celju, dne 5. februarja 1955 v Narodnem domu

Za ta večer smo pravočasno pridobili DANČIJA PESTOTNIKA in njegov „Ronny“

Tone Zagorc:

JUDY IZ HAARLEMA

...potem sem videla, da je zame jesen prav toliko vredna kakor pomlad, samo s' to razliko, da sem jesen ljubila s tisto prijetnostjo, kakor me je ljubilo moje dete, pomlad pa... Oh, kot da jo ljubim in sovražim hkrati, ker mi je prijetna zato, ker je lepa in nežna, ker me spominja na Freduja. Fredu me je imel rad, pa kljub temu je vedno govoril: Nekoč me bodo izključili iz univerze in potem se ne bova več videla. Judy je jokala.

»In kaj si storila potem?« jo je vprašala Jeannetta. »Vse od začetka mi povej, kako se je zgodilo. Morda ti v čem lahko pomagam.«

Crna Judy, ki pa se po svoji zunanosti ni mnogo razlikovala od belcev, si je z robčkom narahlo obrisala solze in z otočnim nasmehom, polnim hvaležnosti za prijateljsko sočutje, začela pripovedovati svoji beli kolegici:

»Poznaš Williama? Na 523 Idora Avenue ima trgovino. Moja mati je ob večerih pometala njegovo prodajalno in tako jo je nekoč prisilil, da se mu je vdala za nekaj dolarjev. Se slabše se ji je godilo kakor meni, zato ji ne zamerim. Dobro je skrbel za zame. Vse noči je prala in likala perilo v »Esquire Clubu«, samo da bi me lahko poslala v šolo. Kmalu sva se rešili Haarlema in odšli sva v West End, kjer sem končala gimnazijo. Pred tremi leti sem se na čičaški univerzi vpisala na medicinsko fakulteto, saj veš...«

Glasi jok je za trenutek pretrgal njeno pripovedovanje, nato pa je nadaljevala:

»Tam sva se spoznala s Fredujem iz Californije. Vedno je trdil, da me bo poročil, čeprav mi nisem verjela. Kaj bi z menoj na jugu, kjer imamo Crnci še manj pravic kakor tu na severu. A Fredu je bil tako lep in postaven, da se nisem znala ubraniti pred njim. V univerzitetnem parku se je zgodilo. Vsi so takoj zvedeli, da bom rodila in kmalu sem morala prekiniti študij.

Deček se je rodil aprila in ker je bil zelo podoben svojemu očetu, sem mu dala ime Fredu. Ali ni bil lep deček? Predočerajšnjim... predočerajšnjim si pa videla, kaj se je bilo zgodilo. Ko sva se peljala proti Greenboju, me je Fredu priročil k vratom, ki so se v tistem hipu odprla in...«

»In takrat ti je fantek padel iz rok?« »V strahu ali ne vem, kako se je bilo zgodilo, sem spustila otroka in v trenutku se je ubil na kamenju. Vem, Fredu je to nalašč storil, samo da bi se me iznebil. Včeraj je prišel v mojo sobo in veš kaj je dejal: Izključili so me iz univerze, ker so zvedeli, da sem imel s teboj otroka.«

»Pa si mu verjela?« »Nisem. Lagal mi je. Rekel mi je, da pojde v Californijo v Berkeley.«

»V Berkeley? Ali ti je pustil svoj naslov? Pojdi za njim?«

Judy so se zasvetile oči od obupa in ker je vedela, da jo je Jeannetta tu vprašala samo zaradi lepšega, je z onemoglim glasom dejala:

»Jeannetta, ali te ni sram, da mi postavljaš tako vprašanje? Sem ti kaj za-

lega storila, da me preziraš kakor vsi drugi? Je moja koža kaj bolj raskava od tvoje in ali nisva z enakim uspehom polagali izpite na univerzi? Na, poglej, meni prav tako bije srce kakor tebi, moja mati je imela prav toliko skrbi z menoj, kakor jo ima vsaka druga s svojimi otroci in morda celo več. Ali te je strah sedeti poleg mene, ker se mi v žilah pretaka črna kri... Jeannetta, jaz nimam nobenega upanja več, da bi se zame rodil še kak lep dan. Ne smem v kavarno, ne v kino, ne

Ilustriral: Vlado Smeš

...Izključili so me iz univerze, ker so zvedeli, da sem imel s teboj otroka...

smem v bar—nikamor. Povsod piše: Crncem vstop prepovedan! A delamo, trpimo in čutimo vsi enako. Vsi smo ljudje in nihče ni sam kriv, če je na svetu. Vsak bi bil rad lepši kakor je in tudi jaz želim, da bi imela belo polt, pa je nimam. Moja mati me je bila vesela, danes pa ne vem, kaj bo dejala...«

»Potolaži se Judy, ji je hotela dopovedati Jeannetta, »na vse to boš pozabila in ko boš diplomirala, bo Fredu morda še žal za to, kar je včeraj napravil.«

»Ne bo mu žal, je dejala Judy prepričevalno. »Počakaj me, prosim, da si vzamem plašč iz sobe. Zunaj je hladno.« Jeannetta je sedela za skromno mizico in čakala. Toda Judy se dolgo ni vrnila iz sobe.

Nenadoma je bilo slišati silen vrišč spodaj na ulici. Jeannetta je skočila v Judyno sobo. Judy ni bilo nikjer. Ko je pogledala skozi odprto okno iz osmega nadstropja, je videla spodaj na ulici, kako se zgrinjajo ljudje okoli Judynega trupa.

Jeannetta je obšla z obžalovalno. Pograbila je svojo torbico z mize in zaloputnila z vrat. Se preden je prišla do dvigala, ji je usel jok. Prijazni liftboy pa jo je vprašal: »Gospodična, kaj se je pa zgodilo, da jočete?«

Rdečelični liftboy ni dobil nobenega odgovora, kajti Jeannetta je postajala vse težje pri srcu. Vso pot do doma je v sebi na tihem šepetala: Odslej ne bom več sovražila crncev. Ljudje so kot mi, zato jih je treba razumeti in biti z njimi kot človek s človekom.

Celjske brodice

MARSOVEC NA OBISKU

Nekak leteči krožnik je z Marsa priletel, zaokrožil pod oblaki, nad Celjem obvisel.

Ne levškem letališču pristal je krožnik ta, iz njega čudno bitje stopilo je na tla.

Ta Marsovec skrivnostni je bil zares čudak s široko, mehko glavno, sicer pa kratkokrak.

Nameril je korake za množico ljudi, iz gore po cesti nekam z goroko vnela žila.

Zakrival si je lice, da bi ostal neznan, in hitro je stopical, od silnih množic gnan.

Dospel je v mesto belo do kina »Union«, kjer se ljudi navrelo je skoraj milijon.

Pri vходу vratarica zaprla mu je pot, ker vstopnice imel ni, je moral spet od tod.

Nemir in radovednost sta gnala ga nazaj in končno se je zrinil v ta strašni dirandaj.

So množice hrumele, tiščale so čez prag, zlomile so mu rebro in izpahnille krak.

Potuhnil se je v kotu in se pokrnil s temo, medtem so bolečine mu kljuvale telo.

Nenadoma se v luči prikazal je junak. Bil grof je Monte Cristol Kje vitez mu enak?

In Marsovec je gledal, kaj vse se tu godi. O tem doma bo pravil, strmeli bodo vsi...

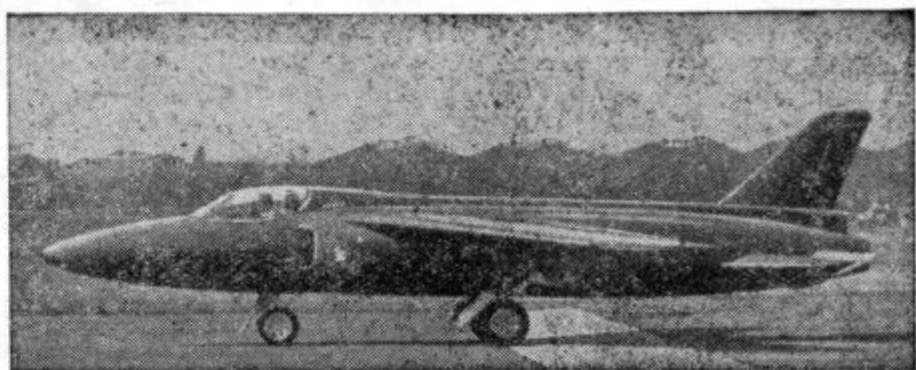
Ponoči prišantil je v leteči krožnik spet in dvignil se v pišave nad čudni naš planet.

POMOČA PRED »CELJSKIM TEDNIKOM«

Naročnik: »Kakšen naval naročnikov na upravo Vašega lista!«
Upravnik: »Na žalost! Zraven vrtijo le »Monte Crista«.

Fr. B.

Najnovejši izdelek moderne letalske tehnike

Na nekem zrakoplovnem mitingu v Angliji so nedavno prikazali med 40 avioni tudi ta zelo lahek lovski avion z zelo malimi dimenzijami. »Midge«, kakor mu pravijo, je pri polni obremenitvi težak samo 6.000 funtov ter razvije hitrost preko 600 milj na uro.

GROF MONTE CRISTO V REPU...

Osebe v knjigah imajo tudi svoja nebesa, to se pravi svoje posmrtno življenje, ki se začne takrat, ko je avtor odložil pero in traja tako dolgo, dokler pisčeva knjiga ni pozabljena. V teh literarnih nebesih imajo najbolj vidne osebnosti svoja kontrolna področja in kot pri nas na zemlji tudi oni dežurajo.

Te dni je Napoleon iz Zweigovih novel hudo zbolel. Nekdo ga je moral nadomestiti in prišel je na vrsto grof Monte Cristo. Ni spak, da je v njegov resor prišlo ravno Celje. Z veliko radovednostjo je grof Monte Cristo opazoval skozi svoj daljnogled življenje v našem mestu in skoraj mu je vzelo sapa, da je njegovo ime te dni napravilo iz tega prijaznega mesta ob Savinji pravcato podružnico obeh slovenskih Studencev. Grof Monte Cristo je bil ves na trnju in čim ga je Napoleon spet zamenjal, je nemudoma skočil k očetu Parnasu in ga prosil za dopust. Bil je uslišan in trenutek za tem je bila natakarcica ene (iz previdnosti zamolčim

katere) celjskih gostiln do smrti prestrašena, ko je v kotu zagledala gosta, ki sploh ni vstopil skozi vrata, pa je vendar bil tam.

Tako navado pač ima grof Monte Cristo, da se pojavl vedno kadar ga najmanj pričakuješ. Sicer pa je bil čisto tak, kakor vsi ostali državljani. Tako je tudi hotel, da bi razvozljaj tajnost vseh zmešnjav, ki so zavoljo njega nastale v Celju. Povečal je in se nekajkrat namrdnil, ker kot Francoz ni nikoli poskusil tako kislega vina, potem se je skrivnostno zagnil in požrla ga je celjska noč.

Celjske ulice so bile domala prazne. Skrivnostne sence niso bile tako skrivnostne, kot za njegovih časov, kajti na moč so krulile in razodevale, da so storile zlo kvečjemu samim sebi. Grof Monte Cristo se torej ni imel za koga postaviti v junaško pozo in je bil kar nesrečen, da ti Celjani drugače tako nerazburljivo živijo. Imel je pač smolo, da ni šel na Breg, kjer bi lahko s kakim gromkim hrupom prebudil mirno speče meščane, da jih dva zagrebška falota ne bi tako grdo okradla. Toda najbrž so ga zmotile skrivnostno zavite postave pred vrati kima Union, ki so v zgodnjih jutranjih urah, ko celjski petelin še niso vedeli za sebe, stale in čakale. Priključil se je gruči in jih opazoval. Prvi je bil nek potegnjjen fant ves zavit v koc in se tresel v ostrem mrazu. Za njim je capljalo drobno otroče, ki so ga kulture željni starši zbudili sredi noči in ga poslali v rep, potem je bila neka silo jezična meščanka, ki je v nekaj urah povedala vso zanimivo Dumasovo zgodbo, da je Monte Cristo kar zjval. Njegov najbližji sosed mu je zaupal, da si je sposodil nekaj jurjev in si od tega obeta velik dobiček. Nameril je kupiti kar 50 kart in jih potem zvečer s primernim priditkom razprodajati. Monte Cristo je videl prihajati vedno več ljudi. Dve uri je bil že v vrsti, ki je segala tja do frizerja Frančka, pa je bila šele pol šest. Odršenje je prispelo v osebi kino-blagajničarke, ki je temu na pol zmrznjenemu repu odprla vrata. In sedaj se je ta vrsta ljudi vsula po stopnicah kot pariški meščani za časa revolucije. Grof Monte Cristo je že pripravil samokres, kajti stulil je, da se utegnejo stranke nad vežo z vso hito spustiti v boj. Toda bil je presenečen

(Dalje na 8. strani)

ALI ISTE

1. Kolikšen je dobiček Mednarodne banke za obnovo in razvoj?
2. Katera naša mesta štejejo preko 100.000 prebivalcev?
3. Katero živilo ima največjo kalorično vrednost?

1. Mednarodna banka za obnovo in razvoj je v tretjem četrtletju preteklega leta (I. VII. — 30. IX.) zabeležila 5,4 milijona dolarjev čistega dobička v primeri s 5,3 milijona v ustreznem četrtletju 1953.

2. Razen Beograda in Zagreba štejejo preko 100.000 prebivalcev še Ljubljana, Sarajevo in Subotica.

3. Največjo kalorično vrednost imata ribje in olivno olje. V 1 kg teh živil je namreč 9050 kalorij; sledi jima čista svinjska mast z 8992 kalorijami in 1 kg, nato margarina z 8200 in slanina z 7450 kalorijami in 1 kg.

Priredil Jurček Krašovec
Ilustriral Tonček Skok

16

Na celjskem gradu je bilo vedno več Heminih in Viljemovih sorodnikov, ki so si obetali delež pri dediščini. Gospodje od Krke na Koroškem so čutili, da bodo zaradi tolikega števila tekmecev prikrajšani, zato niso štedili truda, in na vsakem koraku, ob vsakem pomenu na veliko razglasili svoje zasluge za

17

Hema se je naposled odločila za svojo zadnjo posvetno dolžnost. Viteška dvorana je bila polna sorodnikov. Začela se je besedna bitka in marsikateri govorniki so končali pomenek pozneje na grajskem dvorišču z orožjem v rokah. Sorodniki po Viljemovi strani so zahtevali vso dediščino zase. Vovberški so bili

med plemiči. V grozi je slutila, da lahko izbruhne boj za dediščino, zato je med svoje sorodnike razdelila svoja lastna posestva. Velik delež je podelila cerkvi za posmrtni blagor moza in padlega sina ter si od solnograškega škofa zagotovila zatočišče v samostanu, ki ga je nameravala z lastnimi sredstvi zgraditi ob Krki na Koroškem.

18

Krški gospodje so nekoliko razočarani odjahali čez Savinjo na njen desni breg, kjer se je na griču pod strminami Dobrovelj košatil Zovnek.

Gospodje Žovneški se niso pomirili. Njihovemu pohlepu in častiželjnosti ni bilo konca. Čim so se dodobra ogledali pa lastnem imetju,

Viljemovo zmago ob ustoličenju ter se proglasili za zaščitnike celjske grofovske hiše. Toda vse njihove besede niso moge oživeti Viljema. Na tihem so obžalovali, da so pustili grofa ubiti, saj bi jih Viljem za pomoč gotovo obdaril boljše, kot jih bo Hema.

Zo takrat se je pokazala značilna poteza bodočih Celjanov. Pripravljani na borbo za čim večji kos, so dali sporočiti Hemi, da sorodstvo čaka.

najglasnejši in zahtevali od Heme, naj vsa posestva, ki so last njenega moza in sina, prepusti njunim sorodnikom. Vmes so ogorčeni posegali Hemini sorodniki, zlasti pa Krški gospodje, češ da so kot vazali celjske hiše prav tako upravičeni na svoj delež. Sklicevali so se na Viljemove obljube in grozili, da bodo z mečem in orožjem zasegli tisto, kar jim pripada.

Hema ni imela moči, da bi umirila prepir

Sorodniki obeh vej so zapuščali celjski grad. Eni so odhajali bogati, drugi revni kot so prišli. Najmočnejši so dobili največ. Celjski grad so dobili Vovberški in še vrsto gradov in posestev na obronkih Savinjskih Alp.

Hema ni ostala več dolgo v Celju. Izpolnila je obljubo in postavila samostan, kamor se je potem tudi sama zatekla. Z njo je izumrla najodličnejša veja Selsko-Brežiških potomcev starih slovenskih starešin.

so se že zapletli v prepir s sosednjimi gospodi od Ort in cerkvenimi gospodi gornjegrajskega samostana. Njihov cilj je bilo sicer Celje, toda Vovberških se niso upali lotiti, ker so le-ti bili takrat še premočni.

Pretekla so desetletja. Žovneški so poleg Žovneka kmalu imeli v posesti še Senek pri Polzeli in Lemberk pri Dobrni. Vedeli so, da je treba združiti drznost z bogatijo, če hočejo doseči svoj cilj.

SPORT

V času rednih letnih skupščin

V mesecu februarju bodo sledila s polaganjem letnega obračuna svojega dela društvo Partizan vsa športna društva v Celju in PD Celje. Med prvimi športnimi društvi bo v nedeljo ob 8. uri v vrtni dvorani Evrope zboroval ND Kladiivar. Položaj celjskih ligasev v hrvatsko-slovenski ligi ni nič kaj rožnat, saj je vsem znano, da Kladiivar počiva na repu tabele. Skupščina bo vsekakor razpravljalna o problemih, ki se neposredno nanašajo na vprašanje izboljšanja kvalitete celjskega nogometa. Vsekar se pri tem ne bo treba ustavljati le pri ligaskem moštvu, ker bo treba vzroke iskati globlje. ND Kladiivar je po vseh dosedanjih izkušnjah uvidelo, da bo potrebno tudi v sponzorstvu društva preiti na nova pota — na delo v širini in pri tem delu postaviti več skrbi vzgojni plati športa. Pri vsem tem bo iskalo tudi nove oblike dela, ki bodo vsemu članstvu in družbi le v korist. Zato predvidevajo na nedeljski skupščini močno razširitev svoj aparata uprave in pritegniti v društvo vse tiste predstavnike naših organizacij, ki jim je skrb za vzgojo mladine primarna naloga. Le s tesnim sodelovanjem vseh zainteresiranih bo tudi celjski nogomet brez dvoma dobil tisto pravo vsebino in pomen, ki ga danes v splošnem zahtevajo od našega športnega gibanja v splošnem. Nedeljska skupščina ND Kladiivar bo vsekakor vreden mejnik v zgodovini celjskega nogometa.

V torek, 8. februarja pa bo ob 19.30 v isti dvorani skupščina Planinskega društva Celje. Celjski planinci bodo na svoji 46. skupščini po osvojitvi lahko podali razseveljivo bilanco svojega dela. Urejenost postojanke, vzorno oskrbovana planinska pota in markacije so brez dvoma dokaz prizadevanja sedanje uprave PD Celje, da nudi vsem obiskovalcem kar največji komfort in udobje v območju gorskega sveta, ki spada pod njen delokrog. Logarska dolina je v preteklem letu imela na desetisoče obiskovalcev, na tisoče pa je obiskalo tudi Okredelj, znameniti plezalni vrtec in izhodišče lepih izletov. Prav po prizadevanju PD Celje je vseh zadnjih letih so se končno le zdramili vsi merozdajni čimtelji, ki so zainteresirani na razvoju turizma v Zgornji Savinjski dolini. Led je prebit in vse kaže, da bo ta prelep kotiček naše zemlje — poln pokrajinskih lepot — deležen vedno več obiskovalcev. Nekoliko manjše kot v prejšnjih letih obiskujejo Ljubljano najvišjo postojanko PD Celje Dom na Korodiji, ki je izhodišče tolikih zanimivih izletov, v pozni pomladi na edinstven po prekrasnih visokogorskih smučiščih. Obe urejeni koči na Golteh privabljata veliko število turistov. Prav v preteklem letu je PD Celje v poletnih mesecih nudilo v počitnicah 150 pionirjem v teh koah zavetje, ki so bili poplavljeni v mesecu junija v Celju. Na predstavitvi so se navili planinskega zraka, godznih sadežev in lepot, ki jih skriva ta svet. Muhasta zima je smučarje priprajala za obisk zanimivih smučišč na Golteh in vse kaže, da smučarji ne bodo mogli organizirati niti enega smučarskega tekmovanja na teh terenih v letošnjem letu. Celjska koča je zopet dobila več nedeljskih obiskovalcev in Celjani kar radi zabavajo na to svojo najbližjo postojanko. Zimski smučarji so prebravali tudi kočjo na zori Oljki, izletni točki, ki ima edinstven razgled in lego. Prepričani smo lahko, da bo v letošnjem letu Oljka imela mnogo obiskovalcev.

Vsekar tudi v Planinskem društvu še ni vse tako urejeno, kot bi planinci radi. Močno šepa

propagandno delo. Gorski svet je Celjanom kar preveč odmakljen. Urediti cenjen prevoz do planinskega sveta širšemu krogu ljubiteljev planinstva je problem, s katerim se PD Celje ukvarja že vsa zadnja leta. Treba pa ga bo enkrat zadovoljivo rešiti. Z zagotovitvijo cenenegega prevoza bo mnogo lažje propagirati in organizirati skupinske izlete, dvigniti število članstva in na sploh širiti planinstvo z vsem vzgojnim bogastvom mladini in delovnim ljudem. Notranja trenja v društvu, ki so prišla do izraza pred letom dni, so ugasnena in je sedanja uprava zopet dosegla potrebno soglasje in tovarštvo, ki je osnova vsakemu koristnemu delu in uspehu v družbenih organizacijah.

Sicer pa — pridite na skupščino in prepričati se boste o vsebini dela PD Celje v letu 1954!

PLAVALNI KLUB SPORTNEGA DRUŠTVA ZELENICAR

ima v nedeljo, dne 6. februarja ob 9. uri v sindikalni sobi postaje Celje svoj občni zbor. Člane in prijatelje plavalnega športa vabimo k udeležbi!

Razgibani občni zbori Partizanskih društev v celjskem okraju

V znamenju Pokrajinskega zleta so letošnji občni zbori telednevnikov »Partizan« zelo razgibani in številno dobro obiskani. Tako je imelo TD Konjice svoj letni občni zbor, dne 28. januarja, katerega se je udeležilo nad 100 članov.

Po podanih poročilih je bilo delovanje tega društva zelo plodno, saj je priredilo precej akademij doma in gostovalo po sosednjih društvih, pomagalo pri nastopih šibkejšim društvom, udeleževalo se bo ostalih okrajnih tekmovanj, kar pa je še posebej pomembno, organiziralo bo tečaj za vaditelje, da s tem omili pomanjkanje vadiateljskega kadra, ki je problem skoraj vseh sekcij. Društvo ima močan kader dobrih orodnih telovadcev in telovadkinj, zato bo okrajna zveza poleg drugih inštruktorjev pošiljala vrhunske telovadce, ki bodo osposabljali te do kvalitetnejših izvajanj vaj itd.

USPEL OBČNI ZBOR »PARTIZANA« V PETROVAH

TD Partizan Petrovce nas je s svojim občnim zborom, ki ga je imelo 30. januarja t. l. presucilo s svojo udeležbo — nad 100 udeležencev — kakor s prvim nastopom svojega pevskega zbora pod vodstvom tov. Rizmala. Uvodno so pevcji zapeli pesem »Pozdrav domovine, na kar je tov. predsednik Cink otvori zbor, katerega je v nadaljevanju vodil delovni predsednik, tov. Ferdinand. Društvo v preteklih letih sicer ni pokazalo posebnega delovanja zaradi pomanjkanja telovadnice in se je selilo iz enega poslopja v drugo. Razumljivo je, da ob takim spotovanju telovadci izgubijo veselje, ker so imeli upravičeno zavest, da se zanje nihče ne briga in da so menda odveč pri tem društvu. Po daljšem posredovanju se je društvu posrečilo prepričati predstavnike Kmetijske zadruge o potrebi prostorov za društvo Partizan, katera želja se jim je sedaj izpolnila: dobili so v sponzorstvo veliko dvorano v Združenem domu, v kateri je prvič bila skupščina Partizana in s tem je bila tudi neoficijalno otvorena. Seveda je potrebna ta dvorana še dokončne ureditve. Tovariš Rehlar, zastopnik okraja, je zato zagotovil pomoč, da bo društvo lahko prevzelo in delalo pri vzgoji naše mladine. Za naklonjenost predstavnikov Kmetijske zadruge in vsem ostalim, ki so do tega sklepa pripomogli, vse priznava.

Društvo si za enkrat pomaga v finančnih težavah z gojenjem hmelja odnosno s prodajo istega ter si tako ustvarja potreben denar za svoj obstoj. Umestna je bila kritika člana dr. Kopača, da društvo ne sme biti hmeljar, temveč vgojitelj naše mladine, vendar so okolnosti in krajevne prilike društvo prisilile, da se je poslužilo te možnosti, sicer bi bilo danes primorano začeti popolnoma znova. Društvo je v prvi vrsti teče pomagati, da si nabavi najpotrebnejše orodje, in sicer v prvi vrsti 2 blazini, kozo, konja, kroge, bradljo in lestev za pezanje. Nivoizvoljena uprava s tov. predsednikom Cinkom na čelu nam bo porok, da se bo društvo v novih prostorih dvignilo na zavidljivo stopnjo in v tovariškem sodelovanju mladine sosednjih vasi, kot Drosnjana vas in Arja vas tvorilo močan kader telovadne mladine. Na koncu tega uspeha in razgibanega zbora je domači pevski zbor zapel par ubranih narodnih pesmi, na kar so se vsi udeleženci zadovoljivo razšli.

AVTOBUSNI PROMET CELJE

sprejme takoj v službo 2 avtobusna šoferja, ki sta po možnosti izučena kovinske obrti. — V poštev pridejo šoferji z D kategorijo.

ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE V CELJU

razpisuje naslednja delovna mesta:

2 DELOVNI MESTI USLUŽBENCA S POPOLNO SREDNJO SOLO ZA NOVO OSNOVANO PODRUŽNICO V LAŠKEM;

1 DELOVNO MESTO USLUŽBENCA Z NIŽJO SREDNJO SOLO ZA NOVO OSNOVANO PODRUŽNICO V LAŠKEM.

Za ta delovna mesta pridejo v poštev predvsem uslužbenci iz Laškega in neposredne okolice.

4 DELOVNA MESTA USLUŽBENCEV PO MOŽNOSTI S POPOLNO ALI VSAJ NIŽJO SREDNJO SOLO za evidenčno in statistično službo v zvezi z novimi predpisi o zdravstvenem zavarovanju pri zavodu v Celju.

Plača po uredbi — Nastop službe takoj!

Košarka

VIDEN NAPREDEK KOŠARKE V STORAH
Mladi košarkarji »Kovinarj« iz Stor so po uspehu, ki so jim pokazali v Celju v srečanjih s celjskimi košarkarji, zopet prisotni v Ljubljani na velikem košarkarskem turnirju. Proti vsakemu pričakovanju so v prvem srečanju premagali moštvo Kranju, slovenskega ligasa, z rezultatom 53:45. V drugi tekmi so odpravili Hrastnico z 49:27, nakar so v nadaljevanju turnirja doživeli tesen poraz z ljubljansko Itrijo 50:53, proti zveznemu ligasu Ljubljani pa s 15:75. — Košarkarji Kovinarja so v ostri konkurenci 14 izbranih moštev iz Slovenije, ki so se udeležila tega tekmovanja, zasedli častno 8. mesto. Vse kaže, da so Storjanci že prehiteli Celjane v tej tehnično najtežji športni igri. Pred nekaj leti so Storjanci učili košarke v Celju... Če pa bo sel nivo košarke v bodoče v Stora s takim tempom naprej, v Celju pa bodo le počivali — potem se bodo kmalu morali bivši učitelji učiti pri svojih učencih!

Kegljanje

KLADIIVAR ZOPET NA VRHU!
Celjski kegljaci, združeni v številnih klubih, so se v zadnjih dneh pomerili na turnirju, ki ga je priredila celjska garnizija v počastitev ustanovitve VII. srbske brigade. Kegljači Kladiivarja so na tem turnirju premagali vse svoje nasprotnike in osvojili lep pokal.

GRADISARJEVA — NAJBOLJŠA!

Pred dnevi je Gradisarjeva nastopila z Zorkovo v slovenski ženski reprezentanci proti reprezentanci Hrvaške. Zmagale so ženske iz Hrvaške, Gradisarjeva pa je bila od vseh slovenskih reprezentantek najboljša.

S a h

TURNIR ZA PRVENSTVO CELJSKEGA OKROŽJA

Turnir za prvenstvo posameznikov celjskega okrožja bo v dneh od 5. do 13. februarja. Znanje števil in prvo kolo bo v soboto, 5. t. m. ob 17. uri v Šahovskem domu. V nedeljo bo ob 8.30 drugo kolo, popoldne pa ob 13.30 tretje kolo. Naslednje dni bo po eno kolo vsako popoldne od 15.30 do 19.30 in prekinitvene partije od 20.30 do 22.30. Turnir bo imel predvidoma 12 udeležencev (najmočnejših šahistov celjskega okrožja), in sicer: iz Trbovelj Drobčev, Gerželj in Štribar, iz Rogatec Slatina prof. Grašar in Djurkovič, iz Zaleca Rozman in Ranzinger in iz Celja Mišuga, Drakler, Snajder, Primožič in Rojs. Prvak Celjskega šahovega kluba Oder Peter in prvokatagorijski Fajsi Mirko sta udeležbo odpovedala. Pričakujemo zanimivo in ostro borbo.

V ZALCU USTANOVILJEN SAHOVSKI KLUB

Sabisti Svobode v Zalcu so minulo nedeljo na obnem zboru bivše šahovske sekcije ustanovili lasten klub (Šahovski klub Zalec). Za predsednika je bil izvoljen tov. Franc Cokan, direktor Savinjskega magazina v Zalcu. — Upoštevajoč uspehe žalskih šahistov, ki so jih dosegli že v okviru Svobode, upravičeno pričakujemo od novo ustanovljenega kluba plodno delovanje in širok razmah.

SIMULTANKA NA II. GIMNAZIJI V CELJU

V prvi polovici januarja je na II. gimnaziji odigral simultanko proti 40 nasprotnikom prvokatagorijski sedmošolec na zavodu Drakler Zvonko. V dveh in pol urah je dobil 32 partij, dve je izgubil in šest remiziral. Partiji sta do bile: sedmošolec Kozovnik Jože in osmošolec Drogenik Karel. Remizirali so: Sprajc Marjan (VI. a), Lipovek Jožica (V. b), Marjanovič Niko (V. b), Sturber Alojz (VI. a) in Grubenšek (VI. c).

MLADINSKO PRVENSTVO CELJSKEGA OKROŽJA

Pred dnevi je bil končan turnir za mladinsko prvenstvo celjskega okrožja. Zmagal je Zvonko Drakler, CSK, 10 in pol točke; sledijo Hinko Jazbec — 8 in pol, Marjan Sprajc — 6 in pol, Blaznik Inkret in Knez po 4 in pol ter Kolenc 3 točke. Vsem udeležencem je Celjski okrajni šahovski odbor podaril lepe knjižne nagrade. Drakler iz Celja in Jazbec iz Trbovelj sta si z doseženim uspehom priborila vstop na turnir za mladinsko prvenstvo Slovenije.

UPRAVA OZZ V CELJU

Cankarjeva ulica 4
razpisuje tri mesta finančnih knjigovodij za kmetijske zadruge. Intereseni naj se osebno ali pismeno prijavijo. Plača in ostali pogoji po dogovoru.

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE

Srednja ekonomska izobrazba in nekaj letnih v trgovini ali v gospodarskih podjetjih, ali pa nižja strokova izobrazba (trg. nadaljevalna) z večletno prakso v trgovini ali podobnih podjetjih. Da niso kaznovani. Ponudbe z življenjepisom in opisom kvalifikacije je poslati Tajništvo Ljudskega odbora mestne občine Celje do 12. februarja 1955.

DRAŽBA POESTVA

Srnovnikova posestva v Liboljah (3 in pol ha), ki obsega pokletoeno hišo, vinarj in sadovnjak, bo 19. februarja na dražbi pri sodišču v Celju (din 300.000,—).

OPOROILLO

Finomehanika GROBELNIK DOMINK in Celja opozarja lastnike nalivnih peres, ki imajo svoja peresa že več let v popravilu, da popravljena nalivna peresa dvignejo do 15. februarja, sicer jih bo prodal po ceni, ki ustreza višini stroškov popravila.

RADIO CELJE

valovna dolžina 292 metra

Nedelja, 6. februarja:
10,00 Napoved časa, poročila
10,05 Zabavna glasba, vmes objave
10,15 Igra godba na pihala SKUD
»France Prešeren« iz Celja p. v. Ivana Karlovica
10,30 Kar ste želeli — to homo zavrteli
11,00 Gospodarska in kulturna kronika
11,15 Dalmatinske in bosanske narodne pesmi
11,30 Zdravstveno predavanje: O trans-fuziji krvi — H. del (dr. Straus)
11,40 30 minut z modernimi kompozisti
12,00 Zključek
Ponedeljek, 7. februarja:
18,00 Poročila in objave
18,15 Pisana glasba
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Torek, 8. februarja:
18,00 Poročila in objave
18,10—22,15 Prenos iz Ljubljane
Sreda, 9. februarja:
18,00 Poročila in objave
18,15 Kar ste želeli — to homo zavrteli
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Četrtek, 10. februarja:
18,00 Poročila in objave
18,15 Slovenski napevi
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Petek, 11. februarja:
18,00 Pregled Celjskega tednika
18,10 Prenos iz Ljubljane — Slovenski oket
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Sobota, 12. februarja:
18,00 Poročila in objave
18,10 Kar ste želeli — to homo zavrteli
Reklamne objave in želje sprejema vrtar LOMO Celje vsak dan, razen ob nedeljah in praznikih.

IZ SODNE DVORANE

Sedlšak Ivan in Kosmač Alojz iz Luč ob Savinji sta živila kot godna delavca v urejenih razmerah posebno še, ker imata vso oskrbo pri starših. To jima pa ni bilo dovolj. Spozabila sta se in nekega dne lani napadla 70 letnega Florijana Zamernika in mu s silo vzela 8000 dinarjev, ko se je ta vračal iz trgovine domov. Ko sta Zamernika napadla, sta govorila hrvatsko, da bi varnostni organi osumili napada Hrvatse,

ki so v tem kraju zaposleni pri gradnji ceste. Okrožno sodišče je obsodilo vsakega na 1 leto strogega zapore.

Grof Monte Cristo v repu . . .

Nadaljevanje s 7. strani
nad izredno krotkostjo uživalcev stanovanj v hotelu Union.
Grof Monte Cristo je obžaloval svojega starnika Aleksandra Dumasa, da ni več med živimi, kajti iz vsega tega, kar se je pred njegovimi očmi dogajalo, bi napisal najbolj senzacionalno knjigo, kar jih je kdaj bilo.
Koliko zmečkanih čevljev, koliko razmršenih frizur, koliko popuženih las, koliko obrekovanja, koliko klofut, vpijta, groženj s tožbami, intervencije oboževanih mož, ki čuvajo javni red in mir. Več kot polovico členkov v tem dolgem repu »sploh ni čakalo na karte. Vsak je imel kak poseben opravček, s katerim koli članom uprave kinopodjetja. Nekateri so se do onemoglosti jezili, drugi se nesramno rinitli naprej, da so grofa Monte Crista kar diani srbele, nekateri so spet vzdrževali red, drugi pa se malomarno drsali ob zidu čes, saj imam čas. Koliko službenih ur je šlo po gobe. Tisti, ki jim ni bilo veliko do dela v podjetju pa so jih direktorji in drugi vodilni uslužbenci poslali po karte, so spuščali

one za seboj kar naprej, samo da čas mine. Zenske so bile bolj iznajdljive. Med tem ko so moški pokadili nekaj ducatov cigaret, so one spletle po polovico jopiča. Višek razburjenosti pa je vsa reč dosegla takrat, ko so celjske ure kazale, da je čas kosila in je v vrstah sem pa tja presumljivo zakrutilo. Pri vratih so otroci z očmi, polnimi lakote gledali svoje matere, ki so pozabile, da je treba te kljune nasiti. Može so z jezimi pogledi in praznih želodcev prihajali naravnost iz službe zamenjati svoje požrtvovalne boljše polovice samo zato, da so potem lahko stišali, da so karte že itak razprodane. Grof Monte Cristo je bil vesel, da ga ni nihče spoznal in najraje bi bil mrtev, čisto zares mrtev, samo da ne bi videl kako grozne reči se v tem mirnem mestecu zaradi njega dogajajo.

Odrekel se je želji, da bi videl, kako so ga Francozi spravili na filmski trak. Potuhnjeno se je izmuznil iz veže in na stopnicah je neko ženo skoraj kap zadela, ko je videla, da je še trenutek pred tem stal pred njo neki moški in se razbilil v zrak. . .

OBJAVE IN OGLASI

STROKOVNI IZPITI IZ PISARNIŠKE IN FINANČNE STROKE

Na podlagi določil Temeljne uredbe o nazivih in plačah uslužbencev državnih organov, Uradni list FLR št. 454 in 6., 18. in 19. člena Pravilnika o strokovni izobrazbi pisarniških uslužbencev ter Pravilnika o strokovni izobrazbi uslužbencev finančne stroke — pozivamo kandidate, ki izpolnjujejo v navedenih uredbah in pravilnikih predpisane pogoje, da do 20. februarja 1955 vložijo lastnorочно pisane prijave za pristupitev v opravljanju izpita v spomladanskem roku 1955.
Prijave naj pošljete Tajništvu okrajnega ljudskega odbora Celje.
Prijave morajo vsebovati točen naslov in bivalične kandidata. O času izpitol, ki bodo predvidoma sredi marca 1955, bodo kandidati pravčasno obveščeni.
Izpitna komisija za pisarniško in finančno stroko

CEBELARJI, POZOR!

Cebelarstvo društvo Celje obvešča vse čebelarje v svojem okolišu, da Veterinarski zavod v Celju, Lava 26, brezplačno pregleduje čebele, osumljene kakršnih koli bolezni. Čebelarji, če opazite pri svojih čebeljih družinah kakšno močnejše umiranje ali podajanje čebel, zberite takoj vsaj po 30 čebel od vsakega sumljivega panja in jih pošljite ali osebno dostavite v primerem zavoju Veterinarskemu zavodu. Priložite je točen naslov pošiljatelja in označbo čebel po posameznih panjih. Zaradi kontrole javite vsak tak primer bolezenskega izvedenca Cebelarstva društva pri svoji najbližji družini.
Cebelarstvo društvo Celje.

IZPITNA KOMISIJA ZA PISARNIŠKO IN FINANČNO STROKO

DPD »SVOBODA« CELJE
obvešča vse prevalece mesta Celja, da je odprlo svojo novo delavsko knjižnico v Gaberju na Mariborski cesti 28.
Knjižnica je odprta:
vsak ponedeljek od 16. do 19. ure;
vsak torek od 9. do 11. in od 17. do 19. ure;
vsak sredo od 9. do 11. in od 16. do 19. ure;
vsak četrtek od 9. do 11. in od 17. do 19. ure;
vsak petek od 16. do 19. ure;
vsako soboto od 9. do 11. ure.
Knjižnica je odprta za člane in nečlane »Svobode«.
Istočasno obveščamo vsa društva, ustanove in organizacije, da je treba v bodoče naslavljati vso pošto za »Svobodo« na naslednji naslov:
DPD »SVOBODA« — CELJE — Mariborska cesta 28 — knjižnica »SVOBODA«

Olepševalno in turistično društvo Celje

TRADICIONALNA XXVIII. MAŠKARADA
Pustni torek — Narodni dom

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE

Srednja ekonomska izobrazba in nekaj letnih v trgovini ali v gospodarskih podjetjih, ali pa nižja strokova izobrazba (trg. nadaljevalna) z večletno prakso v trgovini ali podobnih podjetjih. Da niso kaznovani. Ponudbe z življenjepisom in opisom kvalifikacije je poslati Tajništvo Ljudskega odbora mestne občine Celje do 12. februarja 1955.

ESPERANTO. Z dopisnim tečajem se hitro naučite esperanta. Prvo lekcijo pošlje proti priložnosti 30 din Zveza esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7.

SPREJEMAM zopet vsa moška in ženska krojaška dela po najnižjih cenah. Izdelava prvotnal. Priporoča se krojaštvo PLANINŠEK FRANČ. CELJE, Okopi 3.

TIGOVSKEGA POMOČNIKA, moško moč, po možnosti samca, sprejme Kmetijska zadruga Gomilsko pri Celju. Nastop takoj. Ponudbe z navedbo dosežanjega službovanja poslati čimprej.

PPODAM dobra namizna jabolka do 100 kg. — Naslov v upravi lista.

PRODAM novo nebarvano spalnico. Naslov v upravi lista.

PRODAM 4 plemenste prašiče po 30 kg. Velenček, Ostrožno 48, Celje.

PRODAM OTROŠKO POSTELJO (do 10 let starosti) z močan omarico. Zamenjam ali prodam globok otroški voziček za športnega — Rižnar, Celje, Kocanova ulica 10-1.

KUPIM stavbno parcelo v Spodnji Hudinji, v Škofji vase ali v Spodnjih Trnovljah. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM enosobno komfortno stanovanje na Jožefovem hribu za enako ali večje v mestu. Naslov v upravi lista.

KONCERTI

V Celju že znana pianistka Melita Lorkovič si je tudi v inozemstvu pridobila že lep sloves. Prepotovala je skoraj vso Evropo, v preteklem mesecu je gostovala v Švici in Belgiji. V Celju bo koncertirala v SREDO, 16. FEBRUARJA 1955 v Narodnem domu. Na programu ima med drugim eno Beethovno Sonato in Musorgskega slovit »Slike z razstave«.
Predprodaja vstopnic v Glasbeni šolli.

GLEDALIŠČE

LJUDSKI ODER — CELJE
Nedelja, 6. februarja ob 16: »DOBRI VOJAK SVEJK« — gostovanje v Sempturu

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA
Dne 4. februarja 1955: Dr. Bitenc Maks, Celje, Cankarjeva ulica 11.

KINO

KINO UNION, CELJE
Od 4. do 8. 2. 1955: »ČLOVEK MOJEGA ŽIV-LJENJA« — francoski film
Od 9. do 13. 2. 1955: »POROČNI VENEČ« — finski film
Dne 6. 2. 1955 ob 10. uri matineja: »MALA BALERINA« — ameriški film

KINO DOM, CELJE
Od 2. do 6. 2. 1955: »POZIVANJE« — angleški film
Od 7. do 10. 2. 1955: »IZŠILJEVANJE« — angleški film
Dne 15. 2. 1955 ob 10. uri matineja: »SOLA NA PROSTEM« — francoski film

ZAHVALA

S tem izražamo globoko hvalečnost dr. Lekničarju, ki je z izredno požrtvovalnostjo in velikim socialnim čutom in uspehom zdravil našo bolno hčerko. Družina Koželj.

Umri, če je Zagreba dne 28. januarja moj dragi moj, oče, tati, svak itd.

Joško Masaž

Železniški uradnik v pokoju
Pokopal smo ga v ponedeljek, dne 31. januarja na Mirogoju v Zagrebu.
Mnogim, ki so ga tudi v Celju poznali, naj ostane v prijaznem spominu.
Zalujoča žena Gizela z otroki in vse ostalo sorodstvo